

SOLFASOL

ANKARA'NIN GAYRİRESMİ GAZETESİ

Aylık Gazete | 15 TL | Temmuz 2021 Sayı 102 | www.solfasol.tv

Biz şimdi alçak sesle konuşuyoruz ya
Sessizce birleşip sessizce ayrılıyoruz ya
Anamız çay demliyor ya güzel günlere
Sevgilimize çiçekler koyuyor ya bardağa
Sabahları işimize gidiyoruz ya sessiz sedasız
Bu, böyle gidecek demek değil bu işler
Biz şimdi yanyana geliyor ve çoğalıyoruz
Ama bir ağızdan tutturduğumuz gün hürriğin havasını
İşte o gün sizi tanrılar bile kurtaramaz.

Cemal Süreya

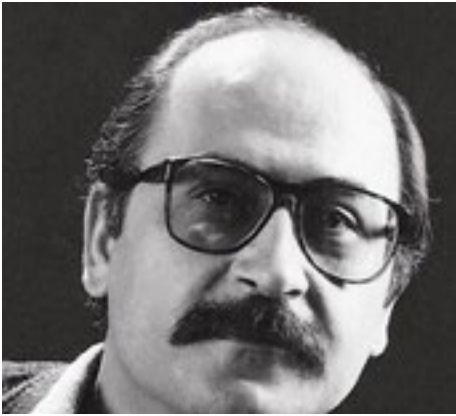
Hakim Davayı Göremedi

Ankara'da 15 Temmuz 2020 tarihinde alkollü sürücü Çağdaş Şenyüz'ün çarpmasıyla vefat eden bisiklet sporcusu Umut Gündüz davasının ilk duruşması Ankara 16. Asliye Ceza Mahkemesi'nde yapıldı.

>> s. 2 Linda Nihan

#umutasesol #kazadeğilcinayet

Suda Sureti Asılı Kalan İmgelerin Şairi Behçet Aysan ve Ankara

üzerine Eren Aysan ile bir Söyleşi

"Bence temel mesele yazıyor olmak... Ve yazmamın en önemli, belki de tek nedeni, yaşamla ve kendimle olan, boyutlarını bilemediğim, sınırlarını çizemediğim ve tanımlayamadığım bir sorunumun olması..."

>> s. 12 Sencer Başat

Hasanoğlan Köy Enstitüsü Yerleşkesi

Bu sene Köy Enstitülerinin 81. kuruluş yıldönümünü kutluyoruz... 1941 yılında Millî Eğitim Bakanı Hasan Ali Yücel ve İlköğretim Genel Müdürü İsmail Hakkı Tonguç tarafından açılan ve 1947 yılında kapatılan Köy Enstitüleri...

>> s. 8 Faruk Soydemir

Kusura Bakıyoruz!

Müzik her zaman var olacak, insanları iyileştirmeye devam edecektir!

>> s. 14 Çeviren ve Derleyen: Alisa Candan Karsu

GÜNCEL

Mülteci Kadın ve Çocuklara Tecavüz Çetesi
>> s. 4 Hale Gönültaş

Biz Potansiyeli İçin Kent Konseyleri Genel Kurulları
>> s. 5 Mehmet C. Peker

ANKARA

Kuzgun
>> s. 7 Akın Atauz

KÜLTÜR SANAT

Ressam Abdurrahman Kaplan ve Sirk Resimleri
>> s. 10 Necati Yalçın

AGORA

Tecritte Radarıma Takılanlar - 3 Entel Bağnazlık
>> s. 16 Nuran Şentürk Karakılıç

Kuşlarla Dönüyorum
>> s. 17 Celal Kabadayı

Mutlak Mutluluk
>> s. 17 İncilay Özdemir

SOLFASOL TV

Solfasol Müzikal Dayanışma Etkinlikleri
Ankara'nın Gayriresmi Konserleri
>> s. 18

SOL FALSO Aydan Çelik

#bisikletliyaşamıçinadalet

AP

Hakim Davayı Göremedi

#umutasesol
#kazadeğilcinayet

Linda Nihan

"Bisiklet Sporcusu Umut Gündüz davası ADALET İSTİYORUZ sloganları ile başladı..."

Ankara'da 15 Temmuz 2020 tarihinde alkollü sürücü Çağdaş Şenyüz'ün çarpmasıyla vefat eden bisiklet sporcusu Umut Gündüz davasının ilk duruşması Ankara 16. Asliye Ceza Mahkemesi'nde yapıldı. Şenyüz, bilinçli taksirle adam öldürmek suçundan yargılanıyor. Davanın ilk duruşması öncesinde Umut Gündüz'ün ailesi Şenyüz'ün "kasten adam öldürmek" suçundan ağır ceza mahkemesinde yargılanmasını istedi.

Duruşma gününde aileye destek olmak ve davaya müdahil olmak üzere Türkiye'nin farklı şehirlerinden bisikletliler ve gönüllüler Ankara Adliyesinde buluştu.

Duruşma öncesinde yapılan basın açıklamasında "Bu davanın emsal dava olarak" görüldüğü ve bugüne kadar yaşamını yitiren tüm trafik mağdurlarının hak arayışı için örnek teşkil edeceği vurgulandı.

Davayı takip eden destekçiler duruşma sonuna kadar adliye önünde adalet nöbeti tuttular. "Umut'a Ses Ol", "Kaza Değil Cinayet", "Bisikletli Yaşam için Adalet istiyoruz" sloganları ile desteklerini sürdürdüler.

Üç buçuk saat süren duruşmadan sonra basın açıklaması yapan Avukat Dursun Yılmaz; ağır ceza ve sanığın tutuklu olarak yargılanması talebimiz mahkeme tarafından reddedildi.

Bir sonraki duruşma 7 Aralık 2021'e ertelendi ve bu süreçte sanığın tutuksuz yargılanmasına karar verildiği söylendi.

Baba Menderes Gündüz hakime tepki göstererek, "15 Temmuz'da katil, oğlum Umut'u öldürdü, 24 Haziran günü de 16. Asliye Ceza Mahkemesi hepimizin bu mücadelesini öldürdü" dedi. Menderes Gündüz öncekinden daha kararlı bir şekilde mücadeleye devam edeceklerine ve mecliste yasa değişikliği ile ilgili komisyonlar ve milletvekilleriyle görüşüleceğini belirtti.

Topluluk "Umut'a Ses Ol", "Kaza Değil Cinayet" sloganlarıyla adliyeden ayrıldı."

Basın açıklamasından alınmıştır

Dava günü Ankara Adliyesi önünde bekleyen topluluktaki kişilerden biriyim. Bu ülkede bisiklete binmiş veya binmeye niyetlenen herkesi ilgilendiren bir dava olduğu için orada olmak çok önemliydi. Haftalardır adalet istediklerini dile getiren Gündüz ailesinin ve hayatını kaybetmiş diğer bisikletli ailelerinin yanında olmak, bir gün biz de o pankartlardaki fotoğraflardan biri olur muyuz endişesini bırakıp güvenle bisiklete binebilmek için bu dava çok önemliydi... Çok önemliydi, çünkü alınan karar ile emsal teşkil edecek ve cezai yaptırımların önünü açabilmek adına kazanılmış bir hak olacaktı. Çünkü bisikletin bir çocuk oyuncuğu olduğunu sanan ve yolda bilerek bisikletlileri sıkıştıran sürücüler artık vur kaç yapamayacak, can almanın hayati cezası olduğunu anlayacaklardı.

Peki ne oldu?

Hakim davayı göremedi... Çünkü büyük ihtimalle hayatında hiç bisikletli ulaşımı denememiş, trafikte bisikletli olarak bilinçsiz sürücüler ile yol alıp mücadele etmemiş bir kişiydi... Evet Ankara'da yaşıyor, tahminen o da 4 tekerli ve güvenli aracında şehir trafiği içinde sadece kendini düşünüyordu. Eğer yakın zamanlarda bisikletle trafikte zaman geçirmiş olsaydı konunun önemini anlar, gelecek nesiller ve tüm bisikletliler için ne kadar önemli bir davaya baktığının bilinciyle, empati yaparak karar verirdi. Bu deneyimlere sahip olmadığından beklenen karar gelmedi, yani hakim davanın önemini göremedi... Katil yine dışarda ve tutuksuz yargılanmaya devam ediyor. Dava ise sıradan bir trafik kazası muamelesi görmeyi sürdürmekte.

Bu deneyim bizlere adaletin savaşılmadan kazanılmadığını ve daha kalabalık olmamız gerektiğini, önümüzdeki süreçte kesinlikle tüm karar vericilerin bisikletle ulaşım sağlamayı deneyimlemesini sağlamamız gerektiğini öğretti.

Konu hepimizin konusu, bir avuç değil bin bisikletli olarak 7 Aralık'ta gerçekleştirilecek davada yan yana olmalıyız, çünkü yaşanan KAZA DEĞİL CİNAYET!

GÜNCEL

Umut Gündüz anısına iki etkinlik

Umut Gündüz'ü Anma Online Satranç Turnuvası

Türkiye Satranç Federasyonu, geçtiğimiz yıl alkollü bir sürücünün neden olduğu trafik kazasında yaşamını yitiren Umut Gündüz'ü anmak için 27 Haziran 2021 Pazar günü çevrimiçi satranç

turnuvası düzenledi. Umut'un yaşamını yitirdiği olay bisikletli ölümlerinin yeniden gündeme gelmesine ve geniş kesimlerde konuyla ilgili hassasiyetin artmasına neden oldu.

Beypazarı Umut Gündüz Dağ Bisikleti Kupası

Beypazarı Umut Gündüz 1. Dağ Bisikleti Kupası'na ev sahipliği yaptı. 27 Haziran 09:00-11:00 saatleri arasında 10 farklı kategoride lisanslı sporcular yarıştı ve yarış öncesi bir araya gelerek onur sürüşü gerçekleştirildi.

Gazipaşa Mahallesi'nde bulunan Ferhat Yağmur Değer Spor Tesisleri önünden start alan yarışta sporcular, 4 bin 350 metrelik parkurda mücadele etti.

Genç kızlar kategorisinde Funda Taşkın, genç erkekler kategorisinde Emre Yuca, elit kadınlar kategorisinde Azize Bekar, elit erkekler kategorisinde Esat Ceylan birinci oldu.

Yıldız A erkekler kategorisinde Emre Şen, yıldız B kategorisinde Nafia Ege Karagöl,

master 30 kategorisinde Ömer Cumhur Boyraz, master 40 kategorisinde Turgay Germen, master 50 yaş kategorisinde Mehmet Mestan, yıldız A kadın kategorisinde Emine Irmak Sezin birincilik elde etti.

Yarışmaya katılan herkes spor bilinci ile büyük bir başarıya imza attı. Yarışmada Samsun Bafra'dan, yine bisikletle geçirdiği kazada hayatını kaybeden Nurican Beyazpınar'ın kardeşi Nehir Beyazpınar, 3.lük ile kürsüye çıktı. Derece yapan ve yapmayan Umut'un Bisikletli Dostlarını tebrik ediyoruz.

Umutla kalın...

#umutasesol #nuricaniçinadaletistiyoruz #bisikletliyaşamıçinadalet

Mülteci Kadın ve Çocuklara Tecavüz Çetesi

Hale Gönültaş

Ankara ve Kırıkkale’de kendilerini “mafya” olarak tanıtan bir çetenin mülteci kız çocukları ve kadınlara cinsel istismarda bulunup videoya çekerek seks işçiliğine zorladığı ortaya çıktı.

Ankara ve Kırıkkale’de kendilerini “mafya” olarak tanıtan bir çetenin mülteci kız çocukları ve kadınlara cinsel istismarda bulunup videoya çekerek seks işçiliğine zorladığı ortaya çıktı. Geçen Eylül ayında Kırıkkale’de 16 yaşındaki Afgan kız çocuğu, Afgan bir erkeğin tecavüzüne uğradı hamile kaldı. Çocuğun görüntüleri videoya çekildi, ardından tehdit edildi.

Yine Kırıkkale’de Afgan mülteci kadın iş görüşmesi için bir araya geldiği üç kişinin toplu tecavüzüne uğradı. Mülteci kadının ifadesine göre tecavüz eden adamlardan ikisi Afgan diğeri Türk vatandaşıydı. Mülteci kadının görüntüleri videoya çekildi, seks işçiliğine zorlandı.

Kadın olayın ardından Kırıkkale Emniyeti’ne giderek suç duyurusunda bulundu. Fakat emniyette “tercüman bulunmadığı” gerekçesiyle kadının ifadesi alınmadı. Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği’nin (BMYK) devreye girmesiyle mağdurlar Kırıkkale’den çıkarıldı farklı kentlerde koruma altına alındı. Üç olayla ilgili soruşturma şu anda Ankara’da savcılıkta. Her üç olayda da aradan en az altı ay geçmesine karşın zanlılar ne ifadeye çağrıldı ne de bir göz altı yapıldı. Mayıs ayında 10 yaşındaki üvey kız çocuğuna cinsel istismarda bulunan

Ankara Altındağ’da yaşayan Afganistan vatandaşı M.H.A. çocuğun dört aydır fiili livataya maruz kaldığı hastane raporları ile tespit edilmesine karşın geçtiğimiz günlerde serbest bırakıldı. Kırıkkale başta Afganistan, Irak ve Suriye olmak üzere mültecilerin yoğunlukta yaşadığı bir il. İçişleri Bakanlığı verilerine göre şu anda kentte “geçici koruma statüsü”nde yani kayıtlı bin 952 Suriyeli mülteci yaşıyor. Kırıkkale Valiliği’nin verilerine göre de kentte yaşayan mülteci nüfusu 10 binin üzerinde.

Afgan ve Iraklı göçmenlerin büyük bir bölümü ise kayıtsız olarak kentte ikamet ediyor. Mağdur yakınları ile halen Kırıkkale’de yaşayıp kentte varlık gösteren suç çetesinin saldırısına uğrayan ancak suç çetesinin elemanlarından aldıkları tehdit nedeniyle güvenlik kaygıları nedeniyle güvenlik güçlerine gitmeyen mülteciler ile görüştük.

Mülteci Çocuk Hamile Kalır Merdivan Altı Kürtaj Olur

Kırıkkale’de bilgisine ulaştığımız ilk saldırı geçen Eylül ayında yaşandı. Edindiğimiz bilgilere göre, 16 yaşındaki Afgan mülteci kız çocuğu Kırıkkale’de yaşayan Afganların üye olduğu bir sosyal ağda yayınlanan iş ilanına başvurmak üzere Afgan erkek ile buluştu.

Afgan mülteci kız çocuğu, “iş görüşmesine” aracı ile götürmek vaadi ile kent merkezinden uzakta bir mekâna götürüldü. Afgan erkek, kız çocuğuna cinsel istismarda bulunurken videoya çekti. Yeni taleplerini yerine getirmemesi durumunda görüntüleri yayımlamakla tehdit etti. Afgan mülteci çocuk cinsel saldırının ardından sessizliğe büründü, içine kapandı. Adam telefonla tehditlerini sürdürdü ve çocuğu seks işçiliğine zorladı. Yaklaşık iki buçuk ay sonra kız çocuğunun tecavüz sırasında hamile kaldığı ortaya çıktı. Çocuğun hamileliğini fark eden ailesi Kırıkkale’de merdiven altı bir merkezde kürtaj yaptırdı.

Saldırgan Halen Kırıkkalede Ve Gözaltı Yok

Aile Kırıkkale’de mültecilerle ilgilenen bir sosyal çalışmacının yardımı ile Mayıs ayında Ankara’ya geldi. BMYK’nin sağladığı hukuki yardım ile savcılığa suç duyurusunda bulundu. Aradan üç ay geçmesine karşın Kırıkkale’de cinsel istismarı gerçekleştiren ve ona yardım eden kişilere ilişkin “gözaltı işlemi” yapılmadı.

Kırıkkale’de Mülteci Kadına Toplu Tecavüz Ve Videoya Kayıt

Kırıkkale’deki suç çetesinin diğeri cinsel saldırısı Kasım ayında gerçekleşti. 25 yaşındaki Afgan kadın Kırıkkale İl Göç İdaresi’nden “uluslararası koruma” hakkını aldı. Kendisine iş bulma konusunda yardımcı olacağını söyleyen ikisi Afgan diğeri Türkiyeli üç kişi tarafından araçla kent çıkışındaki bir depoya götürüldü. Mülteci kadın burada toplu tecavüze uğradı. Bu sırada görüntüleri kayda alındı. Kadın saldırganlar tarafından ölümle tehdit edilirken video görüntüleriyle “seks işçiliğine” zorlandı.

Kırıkkale Emniyeti “Farsça Tercüman Yok” Diyerek İfade Almadı

Afgan mülteci kadın saldırıyı Afgan mülteci bir arkadaşı ile paylaştı. Arkadaşının da

GÜNCEL

zorlaması ile Kırıkkale Emniyet Müdürlüğü'ne giderek şikayetçi olmak istedi. Fakat emniyette "Farsça tercüman bulunmadığı" gerekçesiyle mülteci kadının ifadesi alınmadı. Aradan geçen süre içerisinde devreye BMYK girdi. Afgan mülteci kadın hakkında koruma kararı aldırıldı, Kırıkkale'den çıkartılarak başka bir kentte koruma altına alınması sağlandı. Bu süreçte BMYK'nın sağladığı hukuki destekle Ankara Emniyeti'nde kadının ifadesi alındı. Ancak aradan aylar geçmesine karşın söz konusu üç saldırgan hakkında göz altı işlemi yapılmadı.

Bir Siyasi Parti ile Yakın Olduklarını Söylüyor

Kırıkkale'de yaşayan Afgan mülteciler, Afgan ve Türkiyelilerden oluşan suç çetesinin kentte ve ilçelerde çok rahat hareket ettiklerini ifade ediyorlar. Özellikle kız çocukları bulunan ailelerin çok tedirgin olduklarını dile getiriyorlar. Çete mensuplarının "Türkiye'de bir siyasi parti ile yakınlıkları, yakın dostları olduğu" iddiasını dile getirip kayıtsız mültecileri istedikleri anda sınır dışı ettirebilecekleri tehdidinde bulduklarını aktarıyorlar.

10 Yaşındaki Çocuğa Cinsel İstismarda Bulundu, Serbest Kaldı

Mültecilere yönelik suçlarda "cezasızlığa" bir diğer örnek de yine Ankara'da yaşandı. Mayıs ayında Ankara Altındağ'da 10 yaşındaki Afgan kız çocuğunun bir süredir Afgan üvey babasının cinsel istismarına uğradığı çocuğun beyanı ile ortaya çıkmıştı.

Tam teşekküllü hastanede yapılan psikolojik ve fiziki değerlendirmelerde de çocuğun cinsel istismara uğradığı, DNA kayıtları ile de tescil edilmişti. Firari olan üvey baba iki hafta önce Ankara polisi tarafından göz altına alınmıştı.

Afgan mülteci geçen hafta serbest bırakıldı. Anne ve çocuklar koruma altına alınırken, anne şikayetçi olmasa dahi bir kamu davasının açılmadığı öğrenildi. Ankara Barosu Mülteci Hakları Merkezi yetkilileri "Bu olay ne şüpheli ne de mağdur yönünden baroya zorunlu avukat görevlendirmesi açısından bile intikal etmemiş" değerlendirmesinde bulundu.

Not: Bu yazı 8/7/2021 tarihinde Kısa Dalga'da yayınlanmıştır.

https://kisadalga.net/haber/detay/multeci-kadin-ve-cocuklara-tecavuz-cetesi_10481

Biz Potansiyeli İçin... Kent Konseyleri Genel Kurulları

Mehmet C. Peker

Çankaya Kent Konseyi Genel Kurulu

O gün, 25 Mayıs 2019 Cumartesi günü salonda ve bahçede heyecanlı bir kitle vardı. Misafirler arasında Çankaya Belediye Başkanı ve CHP Çankaya İlçe Başkanı da mesai arkadaşları ile birlikte gelmişler ve ön sıralarda yerlerini almışlardı. Zira bu kez Kent Konseyi Genel Kurulu farklı bir içerik ve coşku ile gerçekleşecekti.

Genellikle birkaç saat içinde tamamlanan Kent Konseyleri Genel Kurullarının aksine Çankaya Kent Konseyi Genel Kurulu iki gün olarak planlanmıştı. Cumartesi günü "biriktirdiklerimiz ve hayallerimiz" konuşulup ortaklaştırılmaya çalışılacak, Pazar günü de bir önceki gün belirlenmiş stratejiler doğrultusunda alınan kararları ve önerileri hayata geçirmeye çalışacak kişiler "birikim ve becerileri" ile tanınacak ve seçilecekti. Sadece başkan adayları değil asıl, yedek tüm Yürütme Kurulu adaylarının kendilerini tanıtmaları ve "neden aday olduklarını ifade etmeleri" şart koşulmuştu. Niyet; Genel Kurullar üzerinde bulunan "seçim" gölgesini kaldırıp "yeni siyaset kültürü" inşa süreci üzerine dair küçük bir adım atmak idi.

25 Mayıs 2019 tarihini özel ve güzel kılan en önemli özelliklerden biri de Çankaya Kent Konseyi Genel Kurulunun açılışında yaklaşık bir saat süre ile Prof. Dr. İlhan Tekeli hocamızın sadece salondakilere değil Çayyolu Semt Meclisi facebook kanalı aracılığı ile herkese seslenmesi idi.

Hocamız "bir Çankayalı" olarak bizlere hitap ettiğini belirterek, şöyle dedi;

- Temsil esaslı bir bakış ile organizasyon zor, yaratıcı katkılar ile birlikte üretmenin coşkusunu paylaşmak, YAŞAMAK budur,
  - Yerel yönetimlerde temsili demokrasi denemeleri yapılıyor, Kent Konseylerinde ise KATILIMCI, çoğulcu, kucaklayıcı DEMOKRASİ,
  - Kent Konseyi bir COŞKU MEKANI olmalı,
  - Çatışmacı yerine DAYANIŞMACI bir siyaset kültürüne ihtiyacımız var,
  - İktidarı ele geçirmek yerine iktidarı inşa etmek gerek.
- Sonrasında kürsüye gelen Çankaya Belediye Başkanı Alper Taşdelen de;
- Hizmetleri nasıl yapacağımızı birlikte konuşacağız,
  - Salon Konseyi olmayacağız,
  - Çankaya Kent Konseyinin halka gitmesini istiyorum?
  - Yüreğimiz de var bilincimiz de, yapılmayanı yapalım!

Çok keyifli bir Cumartesi günü idi 😊

O gün, Çankaya Kent Konseyi Genel Kurulu katılımcıları tarafından alınan bazı KARARLARI ve ÖNERİLERİ hatırlatmak isterim.

GÜNCEL

1 - Çankaya Belediyesinin 2020 – 2024 Stratejik Plan hazırlık çalışmalarında Kent Konseyi olarak öneri sunmak, geliştirmek ve uygulamak üzere “Stratejik Plan Önerileri Çalışma Grubu” oluşturulmalı,

2 - Çankaya Kent Konseyi Çalışma Yönergesinde güncelleme yapabilmek üzere “ÇKK Çalışma Yönergesi Çalışma Grubu” oluşturulmalı,

3 - Yerel Yönetim hizmetlerinde kalitenin arttırılması, çeşitliliğin ve yeniliklerin takip edilebilmesi için Yürütme Kurulu tarafından, sosyal yenilik projelerinin ve fikirlerinin değerlendirilebileceği bir “Çankayamız için fikirler havuzu” oluşturulmalı.

4 - Yürütme Kurulunun görüş ve önerilerine ihtiyaç duyduğu, yerel yönetim konusunda çalışan akademisyen ve deneyim sahibi kimselerden kurulu ve dönemin sonuna kadar görev yapmak üzere “ÇKK Danışma Kurulu” oluşturulmalı,

5 - Kent hizmetlerinden etkili ve doğru yararlanabilmek için ve deneyimlerin paylaşıldığı “Yurttaşın Kentli Hakları Veri Edinimi” platformu oluşturulmalı,

6 - Yerelde yapılan çalışma ve hizmetlerin, uygulamada semt ve mahalle insanlarına yansımaları biçimlerini ve hangi yeni uygulamalara ihtiyaç duyulduğunu, kamusal yarar gözeterek tespit edip, ilgili makamlara aktarmayı ilke edinen “Katılımcı İzleme Usulleri Çalışma Grubu” oluşturulmalı.

Söz konusu kararlara ilave olarak

1 - Kentin ve özelde ilçenin kültürel mirasları envanterinin çıkarılması,

2 - Ekolojik köy, Yaşlı dostu köy vs. gibi farkındalık projelerinin oluşturulması,

3 - Semt Meclisi çalışmalarının etkili ve daha aktif gerçekleştirilebilmesi için yerelin özgün ihtiyaçlarını belirleyecek “Araştırma Grubu” kurulması,

4 - Çocuk Meclisi kurulması ile ilgili çalışmalar yapmak üzere ilgili örgütlü yapılar ile iletişime geçilmesi,

5 - Kent Konseyi çalışmalarının en geniş alanda duyuru ve yeni katılımcılar ekleyebilmek üzere “Bilgi Paylaşım Ağı” oluşturulması da Yürütme Kurulu tarafından değerlendirilmek üzere “ÖNERİLER” olarak Genel Kurul kayıtlarına geçirilmiştir.

Özetle; 25 Mayıs 2019 Cumartesi günü ülkemiz Kent Konseyleri tarihinin en verimli Genel Kurulu gerçekleştirilmiş, 26 Mayıs 2019 Pazar günü de “alışlageldiği üzere” yeni Yürütme Kurulu üyeleri belirlenmiştir.

Aradan geçen 24 ayın kritik aktiviteleri ile ilgili olarak kabaca bilgi vermek ve sizleri Kent Konseyleri “Performansları ve Potansiyelleri” konusunda düşünmeye davet etmek isterim.

- 08 Ekim 2019 tarihinde yaklaşık 40 kişi katılımı ile ÇKK Kadın Meclisi Genel Kurulu ve seçimleri,

- 20 Ekim 2019 tarihinde yaklaşık 30 kişi katılımı ile ÇKK Engelli Meclisi Genel Kurulu ve seçimleri,

- 15 Kasım 2019 tarihinde yaklaşık 20 kişi katılımı ile Ayrancı’da “Kent Konseyi ve Semt Meclisi” tanıtım toplantısı,

- 23 Kasım 2019 tarihinde Çankaya Belediyesi Gençlik Birimi koordinasyonunda yaklaşık 150 kişi katılımı ile ÇKK Gençlik Meclisi Genel Kurulu ve seçimleri,

- 29 Ocak 2020 tarihinde yaklaşık 25 kişi katılımı ile ÇKK Yönerge Genel Kurulu toplandı, yönerge ile ilgili görüşler ifade edildi, yeterli katılım olmayışı nedeni ile GK ötelendi,

- 15 Mart 2020 tarihinde yaklaşık 30 kişi katılımı ile Sokullu Semt Meclisi Genel Kurulu ve seçimleri,

- 24 Mayıs 2021 tarihinde ÇKK Genel Kurulu ve seçimleri yapıldı.

24 Mayıs 2021 tarihinde yaklaşık 80 kişinin katılımı ile yapılan Genel Kuruldan aklımda kalanları da paylaşmak isterim;

- Önümüzdeki dönem yeni Semt Meclisleri kurulacak,

- Çalışma Yönergesi Genel Kurulu yapılacak,

- Çankaya’daki yaşam alanlarımız ile ilgili “daha duyarlı” davranılacak,

- Çankaya Belediyesi Meclisinde “söz hakkı olduğunu temsilen” Meclis salonuna Kent Konseyi sözcüsü için bir koltuk konması değerlendirilecek.

Söz konusu toplantıda gündeme getir(me)diğim görüşlerimden birkaç tanesi ile yazımı sonlandırmak isterim.

- Kent Konseylerinin DEMOKRASİ OKULU olması gerektiği unutulmamalı,

- Nicelik ve YARATICI KATILIM nitelikten daha değerli,

- Belediye Meclisi ve Kent Konseyi arasındaki karşılıklı saygı ve ETKİLİ iletişime özen gösterilmeli,

- ÇKK YÖNERGESİNİN olabildiğince çok Çankayalının katkıları ile sürekli güncellenmesi ve gelişmesi “çekinmeden” sağlanabilmeli,

- Ayrancı ve diğer semtlerde de Çayyolu benzeri etkili SEMT Meclisleri kurulmasına semtliler TEŞVİK edilmeli,

- ÇKK’nın YAŞAM ALANLARIMIZA (Saraçoğlu Mahallesi, Anıttepe Mahallesi vd.) sahip olma sorumluluğu duyduğu fark edilmeli,

- Kent Konseyleri de Meclisleri de en az iki gün ve her yıl seçimli GENEL KURULLAR yaparak bileşenleri ile olabildiğince çok paylaşmalı,

- ÇKK Yürütme Kurulunda iki dönemden fazla görev alınmayarak, yeni kişi ve fikirlere FIRSAT verilmeli.

Değerli Ankaralı hemşehrilerim,

Kolay olmadığını bilerek sizleri zora DAVET ediyorum. Lütfen, Kent Konseylerini merak edin, Kent Konseylerinin “güncel performansları” yerine 5393 sayılı Yerel Yönetim Yasası 76. Maddesini yorumlayın ve KENT KONSEYLERİ POTANSİYELLERİNİ sorgulayın.

Dileğim; tüm Ankaralıların hem ilçelerindeki hem de Ankara genelindeki yaşam alanlarına ve yaşam kalitelerine sahip çıkmalarıdır. İlgili süreçlerde parçaları olmamız gereken en güçlü, sizlerin katılımları ile de en etkili olabilecek araçlar Kent Konseyleridir. Kent Konseylerinin en önemli araçlarından biri de Genel Kurullardır. Lütfen yapılacak olan Genel Kurullara, üyesi olduğunuz örgütlü yapılar aracılığı ile müdahil olun ve yapılan Genel Kurullarda alınmış kararları takip edin, Kent Konseylerinin ve Meclislerinin parçası olun. 24 Haziran 2021 günü tamamlanan Çankaya Kent Konseyi Genel Kuruluna benzer bir şekilde Yeni Mahalle Kent Konseyi ve Ankara Kent Konseyi Genel Kurulları da kısa zaman içinde gerçekleştirilecektir, unutmayalım!

Diyorum ki;

FARK ETMELİYİZ, TANIŞMALIYIZ,
DİNLEMELİYİZ, SORGULAMALIYIZ,
ANLAMALIYIZ, ANLAMLANDIRMALIYIZ,
ÖRGÜTLENMELİYİZ, ORTAKLAŞTIRMALIYIZ,
ÖNCELİKLENDİRMELİYİZ, DAYANIŞMALIYIZ,
ETKİLİ OLMALIYIZ, ÜRETMELİYİZ,
PAYLAŞMALIYIZ, ETKİ ALANLARIMIZI
GELİŞTİRMELİYİZ...

Hepimize kolay gelsin, sevgilerimle
mehmetcpeker@yandex.com

Kuzgun

Akın Atauz

Kuzgun Acar'ın Ankara Kızılay Meydanı'nda bulunan Emekli Sandığı Gökdeleni'nin cephesine yaptığı "Türkiye Heykeli" 1967

kaynak: archives.saltresearch.org

Kızılay Meydanı

@eskiankarafotografлари

Dünyanın bütün kentlerinde rastlanabilecek, geç bir akşamüstü ya da erken bir gece manzarası... 1960'ların Ankara'sı. Uygur ve düzgün bir kent. Kentin merkezi ama kaldırımlar tenhalaşmaya başlamış, kafeler, restoranlar ise çok kalabalık...

Kararında aydınlatılmış kaldırımda ağaçlar, binaya girişte çağrıcı basamaklar, şeritleri/ refüjü düzgün ayrılmış bir yol... Yaya alanından binaya doğru, çağrıcı bir ilişki. Sakin. Ama belli ki, bira ve şarap servisi yapılmakta olan restoranın terasında, ölçüsü aşılmamış sesler ve canlılık var.

Modern bir kent, modern bir yaşam ve modern bir yapı. Binanın kent merkezine dönük yüzünde ve yaya algısına uygun bir görünürlükte düşünülmüş, bürüt betondan etkileyici boyutta bir eğik düzlem ve onun da üzerinde, soyut bir heykel grubu... Bina kentin insanlarına bir ikramda, kentin yaşamına bir katkıda bulunmak istemiş. Kentlilerle bütünleşmeye önem veriyor... Evet, masif bir beton blok, ama bunu, o büyük ve etkileyici eğik düzlemiyle kırmaya/ hareketlendirmeye, heykel ile süslemeye, giriş katındaki geri çekiliş ve cam yüzeylerle davet edici olmaya önem vermiş...

Ankara'nın ilk gökdeleni yapılırken ne tür kaygıların önemsendiğini görüyoruz. "Gökdeleni", İstanbul'dan önce hatta Türkiye'de bir ilk olarak Ankara'da yapılırken, elbette "modern" in doruğunun Ankara'da olması, anlamlı ve önemliydi; Cumhuriyet'in başından beri gözetilen ideolojik anlamla da, tutarlıydı. Ama bu modern, başından beri Ankara'ya kurulmuş olanın özellikleriyle, yani insanı önemsemeyen, ezen ve hiçleştiren bir modern olmaması dikkatiyle gerçekleştirilmiş bir modern.

Büyük beton kule, meydandan geriye doğru çekilmiş; meydanın üzerine

bir heyula gibi çökmesi istenmemiş. Bu büyük kitlenin, meydandaki yayanın göz hizasından algılanması güçleştirilmiş. Yayanın göz hizası ile öndeki alçak ve ölçekli kitlenin kesiştiği düzeye özel bir önem verilmiş. Göz hizasından biraz yukarıda bir arayüz tasarlanmış ve bu büyük kavisli ekranın üzerine Kuzgun Acar, şaşırtıcı derecede soyut ve dinamik bir heykel tasarlamış.

Kentli yayaların gündelik yaşamda, bina ile ilişkilerinin, yayanın gözünde burada sonlanabileceği düşünülmüş. Ankaralı insanın, modernle ve heybetli "gökdeleni" kulesiyle kuracağı ilişkide, insanın varlığına ve duyarlıklarına, ihtimamla yaklaşılmış. Bina, göz hizasındaki davet ve eğik düzlemdeki hareketlilik arayışlarıyla, yayaya saygı duruşunda bulunuyor gibi...

Bu kentte gündelik yaşam, belli ki, düzgün ve içinde bulunduğu dünyanın havasına uygun, ama gösterişten uzak ve dingin, kişilikli bir biçimde örgütlenmiş. Daha ne olsun?

Böyle bir kent, kentli, kent merkezi ve merkezdeki binaların kentle işbirliği ve bütünleşme kaygıları ... Hepsi bu kenti, saygıdeğer bir yaşam sunma yetenekleri olan bir yer haline getirmiyor mu?

Aynı yerden bugün çekilmiş bir fotoğraf ise burayı, saldırgan, sabırsız ve arsız, ağaçsız ve insansız ama yabancılaşmış insanlar kalabalığıyla insafsız bir yoğunlukta, insanların hiçbir şey görmeksizin aktığı, hiçbir şeyi umursamadığı kirli bir kentin bir parçası olarak gösterecek. Yarım yüzyıl ve bunun özel bir dönem olan çeyreği, kenti utanç verici bir biçimde aşındırmış, çürütmüş...

Bu paragrafların, geçmişe özlem gibi değil de, geleceğe özlem gibi okunmasını öneririm.

Hasanoğlan Köy Enstitüsü Yerleşkesi

Faruk Soydemir

Fotoğraflar Faruk Soydemir

Bu sene Köy Enstitülerinin 81. kuruluş yıldönümünü kutluyoruz... 1941 yılında Milli Eğitim Bakanı Hasan Ali Yücel ve İlköğretim Genel Müdürü İsmail Hakkı Tonguç tarafından açılan ve 1947 yılında kapatılan Köy Enstitüleri...

Kimimize göre Amerika, kimimize göre ise gerici çevrelerin baskısı nedeniyle kapatıldığı söylenen, efsane olmuş Köy Enstitüleri...

Kuruluşundan kapatılmasına kadar, ülkemizin AYDINLIK yüzü olmuş Fakir Baykurt, Ümit Kaftancıoğlu, Talip Apaydın, Mahmut Makal, Dursun Akçam, Sabri Akça gibi pek çok aydın, yazar, şair, öğretmen, sanatçı yetiştirmiş, Rifat Ilgaz, Bedri Rahmi Eyüboğlu gibi öğretmenleri barındırmış Köy Enstitüleri...

Efsane olmuş 21 Köy Enstitüsünden biri de Ankara'nın Elmadağ ilçesindeki Hasanoğlan mahallesindeki Hasanoğlan Köy Enstitüsü.

Hasanoğlan Köy Enstitüsü, Ankara'ya sadece 33 kilometre mesafede ve tam bir yerleşke konumunda.

Yerleşkedeki yapıların yapımına 1941 yılında başlanmış. İlk etapta yerleşke içerisinde; atölyeler, derslikler, yemekhane, yatakhane, hastane, fırın, hamam, santral binası ve spor tesisleri yapılması planlanmış.

Projeler ve maketler hazırlanmış ve inşaata başlanmış. 1942 yılında ise yapılması planlanan yapılar arasına Öğretmen evleri, marangozhane ve demirhane de girmiş ve yapılar bitirilerek kullanılmaya başlanmış...

Hasanoğlan Köy Enstitüsü bu günlerde çokça konuşulmaya başlandı.

Bunun nedeni ise; Ankara Büyükşehir Belediyesi tarafından geçtiğimiz günlerde yapılan açıklama ile yerleşkedeki bazı yapıların restorasyonunun yapılacağına kamuoyuna duyurulması.

Bu yöndeki çalışmalar, aslında 2019 yılında Yeni Kuşak Köy Enstitüleri Derneği Yönetim Kurulunun başta

Fulya Çetik İnci olmak üzere Mimarlar Odası Ankara Şubesi ile yapılan toplantılar neticesinde başladı.

Bunun sonucunda Mimarlar Odası Ankara Şubesi tarafından oluşturulan çalışma grubu alanda inceleme çalışmaları yaptı. Öncelikli olarak yapılar belgelendi, mevcut durumları kayıt altına alındı, fotoğraflama, tespit ve raporlama çalışmaları bitirildi. Ayrıca yerleşkede mimarlık öğrencilerine dönük yaz okulu yapılması kararı alındı.

Tüm bu çalışmalar devam ederken, Ankara Büyükşehir Belediyesi ile Milli Eğitim Bakanlığı arasında süren görüşmeler neticesinde Hasanoğlan Köy Enstitüsü yerleşkesindeki bazı yapıların restorasyonu için proje çalışmalarına başlandığı duyuruldu.

Bu yazı ile Hasanoğlan Köy Enstitüsü yerleşkesindeki yapıları ve mevcut dokuyu görmeyenler ve bilmeyenler için kısa da olsa tanıtmaya çalışacağım.

Yerleşke içerisinde çeşitli büyüklükte ve onlarca yapı var. Tam olarak sayamadım ama 40'a yakın olduğunu tahmin ediyorum.

Bu yapıların büyük kısmı enstitü zamanından kalan yapılar. Bir kısmı da enstitü kapandıktan sonra zaman içerisinde yapılanlar.

Zaten günümüzde yerleşke içerisinde faal durumdaki Anadolu Öğretmen Lisesi ve onun eklenti yapıları gibi 2000'li yıllardan sonra yapılan betonarme yapılar da bulunmakta.

ANKARA

Enstitü zamanından kalan, Hasanoğlan Yüksek Köy Enstitüsü binası, ağaç işleri atölyesi, elektrikhane, öğretmen lokali, resim atölyesi, demir atölyesi, hamam, lokal-yemekhane, fırın, matbaa, güzel sanatlar binası, öğretmen lojmanları, amfityatro, depolar, ısı merkezi, revir ve futbol sahası bulunmaktadır.

Enstitü zamanından sonra yapılan yapılar ise Anadolu Öğretmen Lisesi, öğrenci yurtları, idari binalar ve yemekhane binaları.

Yerleşke içerisindeki yapıların mevcut durumlarını şöyle özetleyebilirim.

Hasanoğlan Yüksek Köy Enstitüsü Binası: Halen müze olarak kullanılan 2 katlı yapının zaman içerisinde esaslı bir onarım geçirdiği gözlemlenmektedir. Yapı gayet sağlam görünmektedir.

İdari bina: Tek katlı yapı iyi durumda ve halen kullanılıyor.

Öğrenci kantini: Tek katlı yapı iyi durumda ve halen kullanılıyor.

Öğretmen lokali: Tek katlı ve 2 katlı bölümlerden oluşan yapı şu anda kullanılamaz durumda. Duvarlarda kırılmalar ve çatlaklar var. Çatısı iyi durumda değil.

Ağaç işleri atölyesi: Tek katlı yapı günümüzde depo olarak kullanılıyor. Yapısal durumu iyi.

Elektrikhane: Şu an depo olarak kullanılıyor. Yapısal durumu iyi. Tek katlı yapı.

Resim atölyesi: Tek katlı yapı günümüzde revir olarak kullanılıyor. Yapısal durumu iyi.

Yemekhane: Tek katlı ve 2 katlı 5 bloktan oluşan yapı az ve orta hasarlı olarak gözlenmekte. Blokların bir kısmı depo olarak kullanılıyor.

Isı merkezi: Tek katlı yapı kullanılabilir durumda.

Fırın: 2 katlı yapı oldukça harap durumda. Duvarlarda yer yer bozulmalar ve kırılmalar var. Sıvalar ve boyalar dökülmüş. Kullanılamaz durumda.

Hamam: Tek katlı yapı oldukça harap durumda. Duvarlarda yer yer çatlaklar ve kırılmalar var. Sıvalar ve boyalar dökülmüş durumda. Çatısı oldukça bozulmuş ve su akıtmakta.

Öğretmen lojmanları: 10 civarında ve tek katlı yapıların büyük kısmı kullanılamaz durumda. Duvarlarda yer yer çatlaklar ve kırılmalar var. Sıvalar ve boyalar dökülmüş. Çatıları oldukça bozulmuş ve su akıtmakta. Az sayıdaki lojman şu anda kullanılıyor.

Güzel sanatlar binası: Yerleşkedeki tek tescilli yapı. Yakın zamanda restore edilmiş.

Amfityatro: Güzel sanatlar binası ile birlikte yakın zamanda onarım geçirmiş. Kullanılabilir durumda. Yapısal durumu gayet iyi.

Futbol sahası: Toprak saha kullanılabilir durumda.

Yerleşkede bu yapılar dışında sağlık ocağı gibi başka kurumlar tarafından kullanılan, ancak etrafı tel örgülerle çevrili binalar da bulunmaktadır.

Hasanoğlan Köy Enstitüsündeki yapıların mevcut durumlarını bu şekilde özetleyebilirim.

Önerim odur ki, Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin Hasanoğlan Köy Enstitüsündeki restorasyon ve yeniden kullanıma dönük çalışmaları yürütürken, Mimarlar Odası Ankara Şubesi, üniversiteler ve Yeni Kuşak Köy Enstitüleri Derneği ile birlikte, açık, demokratik ve katılımcı bir yaklaşımla konuyu ele almasında yarar vardır.

Ressam Abdurrahman Kaplan ve Sirk Resimleri

Necati Yalçın

“Yaratıcılık keyifli zekâ ürünüdür.”

Albert Einstein

“Üreticilik tesadüfen olmaz. Mükemmelliğe olan bağlılığın,
akıllı planlamanın ve odaklanmış çabanın sonucudur.”

Paul J. Meyer

“Yaşam, yeryüzünün en büyük gösterisine bir bilettir.”

Martin H. Fisher

Bilet kesiyor

Ressam Abdurrahman Kaplan.
Zengin dünyaları keşfetmede,
eserlerine yansıtmada uzman.
Zeki, çalışkan, yaratıcı ve üretken bir üstat.
Şimdilerde gösteri dünyasına bilet
kesiyor, pandemi yasaklarına inat!

Zengin dünyalar

Taniyanlar bilir, resimlerini seri üretir.
Bir konuyu seçene dek araştırır, kafa
yorar. O “buldum!” anını bekler.
Buldu mu, çalışmaya başlar.
Bence gözünü karartarak!
Çünkü 43 veya 53 gibi sayılara
ulaşmadan seriyi bitiremez.
İlk aklıma gelenler...
*Kapadokya, Padişahların Zaferi, Süvariler,
Denizli Horozları veya Karagöz-Hacivat...*
Sonra Cennet Kuşları...
Rengârenk dünyalar sığdırdı her bir tuvale.
En son *Burçlar...*
Birer tane yapsa zaten bir düzine.

Serilerinden seçmeler, 16 yıldır
takvim de olurlar her sene.

Sirk resimleri

Şimdilerde *sirk resimleri* yapıyor.
Her resminde, yeryüzünün en renkli
gösterilerine ayaküstü bilet kesiyor.

Yıllar önce...

Çapa'ya girecek.
Yetenek sınavını geçmek gerek.

Elinde bir kurşun kalem, zar zor
bulduğu, önünde kâğıt.
“Çizin bakalım!” demişler.
Çizmiş ama hayalleri bir kâğıda
sığdırmak mümkün mü?

Yaptığı resme bir kâğıt yetmemiş. Bu
“yaratıcı ve özgür ruh” kazandırmış sınavı...

Bugünlerde...

Sirk resmi yapmış,

KÜLTÜR SANAT

“Görmen gerek!” diye çağırırdı, yaptığı yerde gördüm. Yine bir çerçeveye sığmamış, üçleme çıkmış. Üç parçanın mükemmel uyumunda, estetik, akıllı planlama ve öze odaklanma, göz alıcı bir üretkenliğe ulaşıyor. Çadır... Çubuklu formunda, içeri davet eden kapısı açık, sirkler madem ki onun içinde, iki yerde birden yer almış resimde. Fil... Yontma Taş Devrinde mağara duvarlarındaki, Leonardo da Vinci'nin bir desenindeki, tartışmalara rağmen sirklerin vazgeçilmezi, Kaplan'ın da eserinde, sırtında Hint işi örtüsü, top üzerinde. Yıldız... Fondaki renkli ve yumuşak geometrik

şekilleri başlatan, sizi gösteri dünyasına salan, bir ucu trapezcileri içine alan, ip üzerindeki ip cambazlarına karışan. Aslan terbiyecisi de var, başında melon şapkası, elinde kamçısı elbette. Palyaço... Olmazsa olmaz! En büyüğü tablonun orta yerinde, sayın bakalım kaç tane?

Velhasıl renkli mi renkli bir dünya. Ayı assan küsecek üç parça!

Güzel sözlerle

Yazının başında, üç özel isimden, üç güzel söz var. Hepsini toplayın, bir araya koyun, Abdurrahman Kaplan için en kısa anlatım olsun!

Picasso, resmin devi, Kaplan'ın da pek sevdiği, “Bazı ressamlar güneşi sarı bir noktaya çevirir, diğerleri de sarı noktayı güneşe” demiş ya hani! Kaplan, bir, iki veya üç tuvali sirke çeviriyor.

Abdurrahman Kaplan

Deneyimi gençlik iksiri olarak kullanıyor; henüz 70'li yaşlarının başlarında. Yatağı üst katta ama bazen yatmıyor, üretiyor; araştırmacılık, yaratıcılık, titizlik ve sabırla... Kelimeler yetersiz anlatmaya, iyisi mi ben adresini vereyim! Resim Evi; Çankaya, Mürsel Uluç Mahallesi, 975. Sokak'ta.

Abdurrahman Kaplan

1947'de Karaman'da doğdu. 1967'de İstanbul Çapa Öğretmen Okulu Resim Semineri'ni bitirdi. 1970'te Ankara G.E.E. Resim-İş Bölümü'nden mezun oldu. 1970-72 arasında Konya ve Kırşehir'de resim öğretmenliği yaptı. 1987-1994 ve 2003 yıllarında Adnan Turani,

Erol Akyavaş, Sabri Berkel, Zeki Faik İzer, Halil Akdeniz, Ergin İnan ve Mürşide İçmeli ile ilgili Türk resminin 7 önemli resim sanatçısını, kendi hazırladığı bir proje ile kitaplaştırdı ve bu sanatçıların monografi kitaplarını yayınladı. 2004'te Merkez Bankası Sanat Koleksiyonu'nun

iki cilt halinde kitaplaştırılmasıyla ilgili projenin kapak, grafik tasarım ve tüm uygulamalarını gerçekleştirdi.

Halen Ankara'da yaşıyor ve çalışmalarını bu kentte Resim Evi (Müze-Ev-Atölye) adıyla kurduğu mekanlarda sürdürüyor.

Özgeçmiş kaynağı: <http://kanalkultur.blogspot.com/2015/03/abdurrahman-kaplan-palyacolarn-dunyasn.html>

SÖYLEŞİ

Suda Sureti Asılı Kalan İmgelerin Şairi Behçet Aysan ve Ankara üzerine Eren Aysan ile bir Söyleşi

Sencer Başat

Behçet Aysan 1949 yılında Ankara'da doğar. Selimiye Askeri Ortaokulu'nu ve Kuleli Askeri Lisesi'ni okuduktan sonra Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde askeri öğrenci olur. 12 Mart nedeniyle öğrenimine ara verdikten sonra mezun olarak Kocaeli'ye atanır ve psikiyatri ihtisasını tamamlar.

Şiirlerini 1979 yılından itibaren Türk Dili, Varlık, Yazın, Yarın, Yeni Düşün, Sanat Rehberi, Broy, Gösteri, Yusufçuk ve Tan gibi dergilerde yayımlar. İlk şiir kitabını 'Karşı Gece' adıyla 1983'te çıkarır. 1984'te 'Ateşi Çalmak İçin' dosyası ile Yaşar Nabi Nayır Gençlik Ödülü'nü paylaşır ve sonradan dosyası 'Sesler ve Küller' adıyla kitaplaşır. 1986'da aynı yıl yayımlanan 'Eylül' isimli dosyası ile Ceyhan Atuf Kansu Şiir Ödülü'nü kazanır.

1987'de yayımladığı 'Deniz Feneri' Abdi İpekçi Barış ve Dostluk Ödülüne layık görülür. Şiirleri Ezginin Günlüğü tarafından bestelenir.

Ölümünden sonra yayımlanan 'Düello' isimli kitabı, daha önce kitaplarına girmeyen on şiiri de kapsayan toplu şiirleridir. 1998 yılında yayımlanan 'Leke ve Şiir' ise dostlarında, ailesinde ve defterinde kalan şiirlerdir.

Türk Tabipler Birliği tarafından 1995 yılından beri her yıl Behçet Aysan Şiir Ödülü düzenlenmektedir. Edebiyatçılar Derneği tarafından 1993 yılında, Behçet Aysan Kitabı hazırlandı. Kızı Eren Aysan ile Salih Bolat tarafından da 2006 yılında 'Bir Behçet Aysan Kitabı: Deniz Feneri' adlı armağan kitap yayımlandı.

Behçet Aysan'ın kızı Eren Aysan, 3 kuşaktır devam eden geleneği bozmadan, şair dedesi Edip Aysan gibi şiir dostudur.

Dramaturg, şair ve yazar Eren Aysan 1976 Ankara doğumludur. Üniversiteye kadar Ankara'da eğitim görür ve Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Tiyatro Bölümünden mezun olur. Devlet Tiyatrosu'nda dramaturg olarak çalışmakta; mezun olduğu bölümde dersler vermektedir. 2008 yılında 'Vesikalık Fotoğraf' şiir kitabı, 2015 yılında 'Gece Uyurken' romanı yayımlanır. (Zeynep Altıok'la birlikte 25 Yıllık Ağıt: Sivas, Kırmızı Kedi Yayınları, 2018; Hangi Zamandı Unuttum, A7 Yayınları, 2019; Silsile, Kırmızı Kedi Yayınları, 2018)

Halen Birgün Gazetesinde yazmaktadır. 'Lâzaman' dosyasıyla 2007 Cemal Süreya Şiir Ödülü'nü Özkan Mert ile paylaşır, 'Gece Uyurken' romanıyla 2015 yılında Yunus Nadi Roman Ödülü'nü alır.

Sencer Başat: Dedeniz teknik ressam ve şair. Üç kuşak boyunca şiirle beslenen bir aileden geliyorsunuz. Sizinle birlikte bu gelenek Ankara'da devam ediyor. Bu aileboyu imge yoğunluğunda yaşamak nasıl bir duygu?

Eren Aysan: Çözüm bizim kuşak için yitirilmiş bir kavram... Hatta "dert" hayatın içinde olağan bir alışkanlıktan ibaret. Benjamin'in "umut dediğimiz umutsuzlar adına bir beklentidir aslında" deyişi her gün sırtımızdan çıkartmadığımız eski bir kıyafet. Gogol'un mevsimlere aldirış etmeden devşirdiği unutulmaz "Palto"su gibi. Oğuz Atay'ın "Beyaz Mantolu Adam"ının yalınkat çaresizliği, kendini bir denizin karanlık sularına bırakması gibi. Bu ülkede "öteki" olmanın bilinciyle yaşıyoruz hep. Yazarken elimden tutan yakarış bu... Sınırlarını çizemediğim yahut tanımlayamadığım sorunlarımla vicdanımın, akıl almaz haykırışı var bir bakıma. Bu nedenle belki de üç kuşaktır ortak acıları yazıyoruz. Ama ben onları kovalamaya çalışmıyorum, kendime sadece bana ait bir dünya yaratmak için çabalıyorum. Bununla birlikte ailemin bana kazandırdığı yazma mirasının değerinin de farkındayım.

Aysan Ailesi, Ankara

kaynak: sendika.org

2 Temmuz 2020 tarihli Birgün gazetesindeki yazınızda Sivas Katliamı'nın ardından geçen 27 yılı 27 maddede anlatıyorsunuz. Yazıda Ankara'daki evinizde 3 kişilik bir aile fotoğrafınız var. Behçet Aysan bugün yaşasaydı o günkü devrimci muhalif aydın tavrıyla bugünkü gericilerin kaos ortamında Ankara siyasetinde tavrı nasıl olurdu?

Kötü ölüm babamın kapısını çaldığında henüz kırk dört yaşındaydı. O zamanlar kocaman bir gözlük, uçak büyüklüğünde bir gazete ya da Therodorakis'in içli şarkıları gibi dev görünürdü bana. Ne kadar gençmiş oysa. Ve yaşına rağmen nasıl da üretkenmiş... Çocuk halinizle düşünemiyorsunuz bunları. Üstelik babam zor bir hayattan geliyordu. Delikanlı çağında İstanbul, tıp eğitimi için

KÜLTÜR SANAT

Ankara, ardından cezaevi, sonra yeniden üniversiteye dönüş, psikiyatri ihtisası ve şiir. Belki de onu hayata bağlayan en önemli şey şiir... Yüz yaşına kadar yaşama arzusu, roman yazma isteği yarım kaldı. Muhtemelen dizelere sığınıp yaşanan acıları yine beyaz kağıda dökerdi. Çünkü sözün bittiği yerde şiir başlar. Biz yaşadığımız adaletsizlikle yirmi dokuz harfi çoktan tükettik. O ise yeniden insanca yaşama dair umudu kurardı. Bilgi ve deneyimini pek çok kişiyle paylaşacak birden çok mecraya bulurdu.

1995 yılından beri Türk Tabipler Birliği tarafından Behçet Aysan Şiir Ödülü düzenlenmektedir. Bugüne kadar bu sayede birçok şair bu ödüle değer görülmüştür. Edebiyat Yarışmalarının hem bir anma özelliği olduğunu hem de yazmak isteyenlerin yolunu açtığını düşünüyor musunuz?

Öncelikle şunu belirteyim: Ödül almış olmak bir kişiyi iyi bir yazar yapmaz. Yalnızca yazarlığının önünü açar. Bununla birlikte teşvik edici ve heveslendiricidir. Her şeye rağmen siyasi cinayette yaşamını yitiren bir şair için düzenlenen ödülün ayrı bir anlamı olduğunu düşünenlerdenim. Onu ve yitirdiğimiz aydınları yeniden hatırlamak, şiirini yeniden konuşmak, genç şiirde onun dizelerinin izleğini aramak bu alt başlıklardan yalnızca birkaçı.

Babanız katledildiğinde on altı, annenizi rahatsızlığından dolayı kaybettiğinizde yirmi üç yaşındaydınız. Bu erken kayıplar ve acılar sizin şiirinizi nasıl beslemektedir? Bir baba ve kız ilişkisinde Ankara özelinde paylaştığınız yerler, anılar, olaylar ve insanlar var mıdır?

"Zihin Kuşları" adlı kitabı vardır Leyla Erbil'in. Ne güzel bir isimdir. Aklımızdan hızlıca geçenleri, ufak çağrışımlarla bağlanan anı zincirlerini sıralar. Kimi zaman eğlenceli kimi zaman buruk geçmişli imler. Bazen bir güvercin gibi barışçıl, bazen de bir kartal gibi yırtıcıdır aklımızdan geçenler. Anılar güldürür de, ağlatır da. Tıpkı bu satırları yazarken, bir anı demetinin gözlerimin önünden akışı gibi. Gülüşüm, ağlayışım gibi. Önce, Ankara'da yasemin kokusuyla bütünleşen küçük balkonumuzda kurduğumuz aile sofralarını hatırlarım. Yaz akşamlarının tatlı serinliği içimize işler. Annem üzerinde beyaz bir elbise, inci kolyesiyle tahta sandalyede oturur. Bir elini masaya yaslar. Diğer elinde rakı bardağı... iri gözleriyle gülümser. Babam hınzır bakışlarıyla sokağı kontrol eder. Bariton sesiyle neşeli bir takım hikâyeler anlatır. Zaman zaman anlattıkları hüzne kapı aralasa da, acıya geçit vermemeye çalışır.

Sonra bir gün yeniden kızamık olurum. Babam beni doktor arkadaşlarının yanına götürür. Hastalığımı boşverip bütün günümüzü Gençlik Parkında geçiririz. "Nasıl uzun uzadıya yatacağın, bari acısını

çıkarm" der. Ben de dediğini harfiyen yaparım. Derken çocukluğum başucuma oturur. Ankara meyhanelerindeki o kesif kokuyu duyarım. Tavukçu'da, Bis Puhara'da, eski Piknik'te, Mülkiye'de, Körfez'de, Ekspres'te... büyük masalar kurulur. Harareti edebiyat tartışmaları arasında babamın kahkahası yükselir. Ahmet Say ve Ahmet Erhan'lı akşamlar güzel geçer. Bir anda akşam olur, babamın Sakarya'nın başındaki muayenehanesine giderim. Hastanelerin boz kirliliği orada yoktur. Çiçek sepetlerinin arasında dolaşırım. Balkonda gizlice sigara yakarım. Her çarşamba yoksul hastalar için ücretsiz halk günüdür. Hastaları, ellerinde üç beş yumurta, biraz peynir, tandırda yeni pişirdikleri ekmelele çıkagelir. Babam Abdi İpekçi Barış ve Dostluk Ödülünü alır. Törene kravat bağlamasını bilmediği için boğazlı kazakla gitmek zorunda kalır. Atina'ya gitmeden önce, "lütfen yanınızda kravat bulundurunuz" telgrafını alır. Günlerce onunla dalga geçeriz. Hiç sesini çıkarmaz. Ankara'nın dar sokaklarında babamın elinden tutup hopyaya zıplaya yürüdüğüm günler gelir, başucuma oturur. Kurtuluş Parkında ayağımızın altında çıtır çıtır yapraklar boylu boyunca uzanmaktadır. Bense o zamanlar Kurtuluş Parkına, bir tek buz pateniyle kaymak için giderim. Babam ben kayarken gökyüzüne bakar. Bir kenarda çayını içerken kendi hâtıralarına dalar. Çünkü Ankara'ya sonbahar hep 12 Eylül'le gelir.

1980 sonrası yaşanan acıların, 1990'ların hırs ve politika çağının, 2000'leri dönüşüm ve yenilgi duygusunun zamanı olarak dönemlere ayırıyorsunuz ve şiirlerinize yansımaları özetliyorsunuz. Ankara'nın bu zorlu günlerinde sizin şiirlerinizin imgeleri nasıl değişmektedir ve bugünkü izdüşümü nasıldır?

Şiir yazdığımı söylemeye zorlanan, hatta kendi yazdıklarına utangaç bakan biriyim. Dolayısıyla, "benim şiirim" diye bir söylem karşısında zorlanıyorum. İtiraf etmem gerekir ki, uzun yıllardır şiir de yazmıyorum. Öte yandan yazın yolculuğuna ise pek çok eli kalem tutan isim gibi, şiirle başladım. Şiir, gençlikle özdeş görülür; daha çok baş dönmesi, yeniyetmelik, çılgınlıklarla dopdolu aşklar, doludizgin tutkularla sarılı yılları çağırıştırır. Hani gençlikte yapılan her şey mazur görülür ya... Bir dönem şiir yazmak daha sonra gülümseyerek hatırlanılan, hoş görülmesi beklenen bir eylemdir âdeti. Ben de ilk gençlikte kendimi şiirin albesine bir hayli kaptırdım. Sonra gönlümü düzyazıya verdim. Bir gün yeniden şiire döner miyim? Çok emin değilim.

'Gece Uyurken' romanınızda yurtdışından Türkiye'ye dönüşün sancılarını yaşayan Gazel'in kendi içine dönük analizinde toplumun yansımaları var mıdır? Sizce bu bir yabancılaşma örneği midir ve yaygınlaşarak edebiyata yansımakta mıdır?

Behçet Aysan, Eren Aysan kaynak: t24.com.tr

İlk romanlar, bir şekilde özyaşam öyküsüne sırtını yaslar. Oysa benim kahramanım Gazel, bambaşka bir aile serüveninden geçiyor. Öte yandan kahramanım çokça yaşamımın içinde soluklanıyor. Benden büyük bir parça var onda... İzleri yaşamımın derinliklerine, tüm hücrelerine işlenmiş adeta. Nasıl mı? 2009 yılında, Toplumsal Bellek Platformu çatısı altında siyasi cinayetlerde yaşamını yitiren yirmi sekiz simge ismin yakınları bir araya geldik. Ortak yönlerimiz çoktu. İlkeli adamların çocukları olmak, nefret duygusuna sahip olmamak, öfkesine yenilmemeyi başarmak, kararlı ve dirençli olmak gibi erdemlerin büyük payından söz etmiyorum bile... Daha derin bir gerçeklikler vardı bizi temelden sarsan... Babalarımıza ait davaların birçoğunun soruşturma ve kovuşturması yıllarca sürmüş, cinayetler hiçbir şekilde aydınlatılmamıştı. Anayasanın dahi üzerinde olan Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi defalarca ihlal edilmişti. Kimimizin onyıllardır açık davalarında geçen kilit isimler bir diğerimizin dava dosyasında karşımıza çıkıyordu. Tetikçilerden, maşalardan başka yargı önüne taşınmayan sorumlular, ödüllendirilen, terfi ettirilen, devlet kademelerinde yüksek mevkilere yerleştirilenler, torba yasalarla salıverilen suçlular ve evrensel insan haklarına göre işletilemeyen tüm uygulamaların yüzümüze baka baka işletilmesi ve "zaman aşımı" olgusu peşimizi bırakmıyordu. Şu bir gerçek ki Sabahattin Ali cinayetinden beri ezber ettiğimiz, önümüze özellikle çıkartılan çelişkiler yumağıyla, sürekli karşı karşıyayız. Bu birliktelik içinde yüreğimde bütünleşen acılar, bir parçacık da olsa kitapta buluştu. Platformun ilk etkinliğinde 1979 yılında öldürülen Cavit Orhan Tütengil'in kızı Deniz Abla, annesinin, babasının ölümünün ardından gazetecilere söylediği sözü aktarmıştı: "Kocamın değil, katillerin fotoğrafını çekin!" Oysa o fotoğraf hiç çekilemeyecekti... Böylece romanda Gazel'in babasının öldürümü de kurgulanmış oldu. Bir akşam otururken, 7 Kasım 1980'de öldürülen İlhan Erdost'un kızı, canım arkadaşım Alaz, ilkokuldayken bir erkek çocuğun kendisini teröristin kızı diye tokatladığını anlatmıştı. Birkaç gün uyuyamadım. Bu berbat anının da bir yansıması oldu kitaba. Her defasında "yeter artık, bu kadarı da fazla!" sözlerini yaşayan kişiler olduk bu ülkede. "Gece Uyurken" böyle böyle şekillendi. Gazel adını seçmemin ardında ise Onat Kutlar'ın İshak kitabındaki canım öyküsü yatıyor:

KÜLTÜR SANAT

“Kül Kuşları”. Gazel adlı küçük bir çocuğun halasıyla, sıgırcıklarla, kediyile, bir bebekle ilgili serüvenini anlatır öykü. Oysa kısa bir zaman önce postacı gelmiş ve küçük kıza annesinin öldüğünü söylemiştir. Onun yüreğindeki acı gelgiti sıgırcıkların yeryüzüne konmasıyla, havalanmasıyla verilir sanki. Öyküyü okuduğum zaman bombalı saldırı sonucu ölen Onat Kutlar’ın oğlunun adının Gazel olduğunu bilmiyordum. Yıllar sonra Gazel’le karşılaştığımda içim bir başka ürperdi, “Kül Kuşları”nı düşünerek. Aylarca bu öyküde salındım. Artık roman kahramanımın adı belliydi: Gazel. Gazel, yurt dışından bir başka aile bağına kotarmak adına çıktı yola. Doğrusu bir yabancılaşma göremiyorum burada.

Cumhuriyet gazetesindeki bir röportajınızda “Silsile” romanını biyografik ögeler barındıran bir 12 Eylül romanı olarak değerlendiriyorsunuz. Şiir kitaplarınızdan sonra romanlarınız geldi. Söyleşide “Belki de ikisinin romanda iç içe geçmesi, şiirle düzyazının kardeşliğini gösterebilir” diyorsunuz. Sıradaki eserleriniz şiir mi yoksa roman ağırlıklı mı olacak?

Bence temel mesele yazıyor olmak... Ve yazmamın en önemli, belki de tek nedeni, yaşamla ve kendimle olan, boyutlarını bilemediğim, sınırlarını çizemediğim ve tanımlayamadığım bir sorunumun olması...

Bu noktada bir tercih yok aslında... Birbirini besleyen yazı disiplinleri var... Birine zaman zaman daha fazla sığınyorum.

7 Aralık 2016 günü tebliğ edilen bir evraka göre dokuz yıllık Devlet Tiyatroları görevi sonrasında KHK kapsamında açığa alındınız. Haklarınızı geri kazanmanız sürecinde Ankara’nın siyasi ortamında yaşadığınız zorluklar nelerdi?

Bu kadar ağır hak kaybı varken, altı gün süren açığa alınmamı konuşmak biraz ayıp geliyor bana. Ama baştan zaten böyle bir uygulama/ itham her şeyden önce insan onuru açısından çok yaralayıcı. İnatla ardımda duran kamuoyu vicdanına müteşekkirim.

Birgün gazetesindeki bir yazınızda Ankara için “Yaşayana ruhunu verir bir kent. Onun koynunda uyur, uyanırsın. Rüzgârında savrulur, yağmurunda ıslanır, güneşinde ısınırsın. Ufkunda umudu büyütmeği öğrenirsin. Ekmeğini kazandığın yerdir. Kurduğun aile gibidir. Ayrıldığın anda eksikliği boğazına yapışır. Anılar biriktirirsin orada. Başka bir kentle aldatsan da onu...” diyorsunuz. Sizin çocukluğunuzdaki Ankara ile bugünkü Ankara arasında nasıl bir değişim görüyorsunuz?

Bugünün huzursuzluğundan kaçmak adına eskiye sığınmak küçük hazlar verir. Gelecekte, hatta şimdiden korkmak daha masum dönemlere yönlendirir bizleri. Geriye tutunulacak tek dal, “bir zamanlar” deyişi kalır kimi zaman. Smokinli, viskili, purlu adamların süzdüğü pırlıtlı, görkemli, ince cigaralı kadınlar, imkânsız tesadüfler, güzel müziklerle bezeli danslar, büyük aşklar, ille de mutlu sonlar iyileştiricidir. Öte yandan geçmiş her zaman keyifle yâd edilecek bir alan değildir. Yitip giden insanların yerlerini dolduramıyorsanız büyük bir boşluk kalır geriye. Ölüm kusursuzdur. Yalnızca beden yok oluşu değildir yaşanan. Kişinin o ana kadar biriktirdiği deneyim, birikim, duygu ve düşünce de toprak altına gider. Bu nedenle de telafisi imkânsız bir organ yok olur: Zihin! Ankara deyince de, belleğimce pek çok şey var bana kalan. Soğuk kış günlerinde her şeye rağmen saatlerce yürüyüp eski mekânlardan hatırladığımız anıları toplamak gibi... Bir süre sonra bozkırın alabildiğince kızılığını yüreğimize dayatan Ankara’ya dair bir merakın içinden geçmek gibi... Her şeye rağmen sevdiğimiz bu kente dair yapılan büyük tahribata karşı durmak gibi... Dolayısıyla bir kenti güzelleştiren insanları... şimdi ise pek çoğunun yokluğu var...

Kusura Bakıyoruz!

Müzik her zaman var olacak, insanları iyileştirmeye devam edecektir!

Çeviren & Derleyen: Alisa Candan Karsu

Müziğin Gücü

Müzik yalnızca insanların keyifli vakit geçirmesini sağlamakla kalmaz; aynı zamanda ruhu kötülüklerden arındırır ve çocukların hem sosyal hem de ruhsal açıdan gelişimine yardımcı olur. Yetişkinlerde ise beyni ve mutluluk hormonlarını harekete geçirici bir özelliğe sahiptir.

Müziğin insanlar üzerindeki etkisi

Müzik kalp atışını, kan basıncını ve solunum hızını olumlu yönde etkiler; kaslarda gerginliğin azalmasını sağlar. Hormonların dengelenmesinde önemli bir rol oynar. Ayrıca böbreküstü bezleri ve hipofiz bezleri üzerinde etkisi büyüktür.

Salgıladığımız hormonlar dinlediğimiz müzik türüne bağlı olarak değişiklik gösterebilirler. Hızlı veya sert bir altyapıya

sahip olan müzik türleri adrenaline sebep olurken sakin ve huzur dolu bir müzik türü noradrenalin salgılatır. Müzik aynı zamanda

stres hormonlarının salınımını azaltıcı ve vücuttaki ağrıları kontrol eden beta-endorfini artırıcı özelliğe sahiptir. Notalar gerçekten de vücutta herhangi bir ağrıyı azaltabilirler. Tam da bu yüzden günümüzde „Müzik terapisi“ kavramı tıbbın çeşitli alanlarına yayılmış durumdadır. Bu terapi özellikle ağrı tedavisi ve psikiyatri alanlarında büyük fayda sağlar.

Notalar geriatri biriminde ve felçli hastaların tedavi sürecinde büyük rol oynar. Müzik yapmak veya müziğe kulak vermek beynin çalışma sürecini olumlu yönde etkileyebilir; çünkü melodiler sayesinde sinirlerde farklı bağlantılar da ortaya çıkar.

Müzik dersinin getirileri

Çocukları erkenden iş hayatına hazırlayabilmek adına Türkçe veya matematik gibi dersler her daim ön planda

KÜLTÜR SANAT

tutulmaktadır. Ne var ki araştırmalar, çocuğun sosyal gelişiminde müzik derslerinin büyük rol oynadığını ortaya koymuştur.

Berlin'de yer alan pek çok ilkokulun bünyesinde gerçekleştirilmiş olan bir araştırma, (Araştırma öncüsü: Prof. Dr. Hans Günther Bastian / Araştırma adı: Bastian) kayda değer bir sosyal gelişimin müzik dersleri eşliğinde mümkün olduğunu adeta kanıtlar niteliktedir.

Araştırma, okullar içerisinde dışlanmakta olan öğrenci sayısının epeyce azalmış olduğunu gözler önüne seriyor. Araştırma sonucunda sınıf arkadaşlarından bir tek olumsuz cevap bile almayan öğrenci sayısı, geleneksel okullarda arkadaşları tarafından herhangi bir konuda reddedilmeyen öğrenci sayısının iki katına çıkmış durumdaydı. Ayrıca müzik dersleri, söz konusu okullarda çok daha huzurlu ve sakin bir ortamın oluşmasına vesile olmuştu.

Peki araştırma sonucu elde edilmiş olan bu sonuçlar nasıl açıklanabilir? Topluca müzik icra etmenin en büyük getirisi müziği icra eden her bir bireyin birbirine kulak vermesidir; bu durum bireylerin algılarının kuvvetlenmesine yol açar. Böylelikle çocuklar, örn. birbirlerine kulak verdikleri esnada, kimin modunun düşük veya kiminkinin yüksek olduğunu algılayabilirler.

Birlikte müzik icra ediyor olmanın bir diğer güzel yanı da ortaya güzel işler çıkarmaktır. Bu sayede çocuklar bir yandan motive olurken diğer yandan herhangi bir işe konsantre olmayı öğrenirler.

Topluca müzik icra etmenin en büyük getirisi müziği icra eden her bir bireyin birbirine kulak vermesidir; bu durum bireylerin algılarının kuvvetlenmesine yol açar.

Müzik beyinde ne tür etkiler yaratır?

Müzik beynimize adeta meydan okur; aynı zamanda hafızayı güçlendirici özelliğe sahiptir.

Bunun sebebi, müziğin içerisinde barındırdığı ve her bir bireye sunmakta olduğu bilgilerin tamamıdır. Beyin, melodileri ve ses değişimlerini belirli bir noktada kaydeder ve bir süre sonra bunları birbirleriyle karşılaştırmaya başlar.

Ayrıca hangi tonun ne zaman devreye giriyor olduğunu kavramakla da yükümlüdür; çünkü ritimler ve ölçüler bu sayede ortaya çıkarlar. Aynı zamanda sırada beklemekte olan her bir tonu, belirli bir düzene sokmak durumundadır. Sesin kaynağını belirlemek de beynin görevidir: Müzik dinlemekte olan bir birey en nihayetinde söz konusu çalgının bateri mi yoksa piyano mu olduğunun ve mekanın neresinde durduğunun ayırdına varmak ister.

Beyin, tüm bunların ayırdına varabilmek için hafızada yer almakta olan ölçüleri ve karşılaştırmaları devreye sokar. Bu noktada kimi işleri sağ beyin lobu ele alırken kimilerini sol beyin lobu halleder. Profesyonel müzisyenlerde ise, nedendir bilinmez, bu durum tam tersine işler.

Müzisyenlerin beyni başka açılardan da dinleyicilerinkinden veya hobi olarak müzik icra eden bireylerinkinden oldukça farklı biçimde işler. Profesyonel bir müzisyenin beyni öylesine çok yönlü işler ki onlar bir yandan ellerini kullanırken diğer yandan analiz edebilir ve ortaya çıkmakta olan besteye kulak verebilirler.

Sonuç olarak müzik icra etmek de müzik dinlemek de beyni son derece olumlu yönde etkilemektedir. Beyinde yer alan sinir hücrelerinin müzikle olan etkileşimi ise her daim kalıcıdır.

Hafızayı güçlendirmek üzerine

Müziğin, tam da az önce sıralamış olduğumuz sebeplerden ötürü, yaşça ileri insanların beyni üzerinde olumlu bir etkisi olduğu tahmin ediliyor. Tahminlere göre müzik, sinir hücrelerinin yıpranma sürecini engeller nitelikte. Dolayısıyla müzisyenlerde yaştan kaynaklı ortaya çıkan zihinsel sıkıntılar oldukça seyrek. Müziğin hafızayı güçlendirici bir etkiye sahip olduğu ise su götürmez bir gerçek.

Beynimizin ses ve işitme duyularıyla bağlantılı her bir bölümü müzik sayesinde canlılığını korur. Vurguların yoğunlukla yer aldığı diller de – Çince gibi – bunu kanıtlar niteliktedir.

Müzik aynı zamanda hafızanın güçlenmesini ve her koşulda taze kalmasını sağlıyor.

Müzik beynimize adeta meydan okur; aynı zamanda hafızayı güçlendirici özelliğe sahiptir.

Müziğin duygular üzerinde etkisi

Müzik, duygularımızdan sorumlu limbik sistemimizi de etkilemektedir. Dolayısıyla yerine göre tüylerimizi diken diken edebilir. Aynı zamanda müzik, kimi anılarımızı anımsamamızı sağlar. Herhangi bir şarkıyı dinlediğimiz esnada geçmişe doğru yolculuk edebilir; o dönem yaşamış olduğumuz tüm duygulara yeniden ulaşabiliriz.

Müzik, bünyesinde belirli anıları barındırmakta olduğumuz evrensel bir dildir.

Müziğin Sosyal Bağlamda Gücü

Müzik her türlü sınırı aşar, insanları bir araya getirir ve pek çok noktada değişime önyak olur. Müzisyenler her daim farklı kültürlerin, coğrafyalar arası bağlantıların ve değişimin gayri resmi temsilcileri olmuşlardır.

Dünya tarihinde, geçmişten günümüze, çok sayıda dayanışma etkinliği düzenlenmiş; sayısız müzisyen bu etkinliklerde yerlerini almıştır.

Bizler çok iyi biliyoruz ki bu dünyada bir şeyler değişecekse sanat eşliğinde değişecektir ve yeniden haykırıyoruz: Dayanışma yaşatır! Sanat yaşatır! Buradayız! Kusura bakmayın; fakat burada olmaya, sanatçılarla dayanışmaya devam edeceğiz!

ÇEVİRİ / KAYNAK

– Salim Butt, *Macht der Musik* https://www.planetwissen.de/kultur/musik/macht_der_musik/index.html

– *Die positiven Effekte von Musik* <https://www.festspielhaus.at/de/auszeit/teaser-stories/die-positiven-effekte-von-musik-1>

Tecritte Radarıma Takılanlar - 3

Entel Bağnazlık*

Nuran Şentürk Karakılıç

Geçenlerde genç dostum telefon edip “Ne alemdesin?” diye sordu. Arayıp sorduğu için teşekkür edip bizim alemde haberler vermeye koyuldum. Biliyorsun biz 65 yaş üstülerin günde sadece üç saatlik dışarı çıkma iznimiz var. Bir suç da işlemedik ama resmen ev hapsindeyiz. Tek eksiğimiz, ayaklarımızda kelepçe yok. Onu da zaten yaşlılık hallediyor. Öbür tarafa daha yakın olduğumuzdan kaygı düzeyimiz tavan yapmış durumda, hareketsizlikten kasiskelet sistemimiz de çökme noktasında. Sevgili köpek dostlarımız bile bizlerden daha iyi durumdalar. Onlar yasaklı saatlerde bile dışarı çıkabiliyorlar, üstelik bizden daha hızlı ve çevik olduklarından zamanı da daha iyi değerlendiriyorlar.

Yine de bütün bu sıkıntılara rağmen “olmaya devlet cihanda bir nefes sıhhat gibi” diyerek “Gelecek güzel günleri bekliyoruz.” dedim ve “Sen ne alemdesin?” diye sordum. “Ben çok kötüyüm, şu allahın belası pandemi bütün gelecek planlarımı mahvetti.” diye anlatmaya başladı. “Pandemiden hemen önce katıldığım bir yurtdışı etkinliğinde çok önemli insanlarla tanışıp kapağı yurtdışına atmak için bir fırsat yakalamıştım. Ama pandemi ile bu fırsat kaçtı. Senin gibi ben de burada kısıp kaldım.” dedi. Benden bir ses gelmeyince de “Haksız mıyım ama?” diye benden onay bekledi. Söyleyeceklerimi yutup onu incitmemek için sustum, “Her şerde bir hayır vardır evladım.” diyerek vedalaştım. Telefonu kapattıktan sonra kendime de kızdım. Anlattıklarımın onun kapağına tencere olacağını bilseydim böyle boşboğazlık yapmazdım. Yurtdumda değil, zorunlu sebeplerle sadece evimde kısıp kaldığımı da söylemek isterdim. Ama neyse olan oldu. Bir işçi ve memur çocuğu değil de ne hikmetse özel okullarda okumuş en az bir yabancı dili iyi konuşan, kendilerine entel diyen varlıklı ailelerden gelen ve bana göre pek fazla sorunları da olmayan bazı gençlerin, son zamanlarda yabancı ülkelere ve o ülke insanlarına hayranlıklarını ve oralara kapağı atıp yerleşerek yaşama iştahlarını görüp dinledikçe bayağı geriliyorum. Hangi ara bu kadar benmerkezci olduk, aile, vatan ve millet aidiyetimiz ne zaman bu kadar zayıfladı, bilemiyorum. Yurtdumun ve yurtdum insanının küçümsenmesine ise hiç dayanamıyorum.

Bu entellere göre yabancı diyarlar ve ora insanları çok zeki, çok kültürlü, çok eğitilmiş. Yurtdum insanı ise eğitimsiz, kültürsüz ve geri kalmış. Çok eğitilmiş bu seçkin enteller varsayalım ki doğru söylüyorlar. Canımın içi arkadaşlar beğenmediğiniz o yurtdum insanını dinleyip anlamaya çalışmak, onları özendiğiniz yabancı dostlarınızın seviyesine çıkarmak gibi bir niyet ve gayretiniz var mı acaba? Yabancılarla çok iyi anlaştığınızı söylüyorsunuz ki bu anlaşma süreleriniz kongre, konferans, seminer gibi platformlardaki kısa birlikteliklerinizle sınırlı. On üç yıl yurtdışında farklı ülkelerde uzunca süreler yaşadığım için tecrübelerime dayanarak rahatlıkla söyleyebilirim ki insanlar iyi kötü vasıfları ile her yerde aynıdır. İnsanı tanımak için zaman terazisine başvurmak da yapılacak en akıllı şeydir bana inanın.

Yaban ellere hayran bu arkadaşların hiç kimseye hiçbir kurum ve kuruluşa da güvenleri yok. Araştırıp sormadan önyargı ile herkeste her kurum ve kuruluşa hep bir hile, hurda arıyorlar, herkesin zekâsını da kendi ölçütlerine göre değerlendiriyorlar. Madem işler ve kişiler bu kadar yetersiz, bir büyüklük yapıp beğenmediklerinizi düzeltmek için insanlarla bir araya gelerek, kurum ve kuruluşlarda görev alarak hatta idealinizdeki kurum ve kuruluşları inşa ederek bir fark yaratamaz mısınız? Bunun için biraz gayret, iyi niyet, sevgi ve elini taşın altına sokacak bir cesaret ve yürek gerek. Sadece şikâyet ve kötü yorumlarla bu işler düzelmüyor.

Bu arkadaşların bir başka gerekçeleri de yurtdışında daha özgür olacakları iddiası. Bu iddiaya benim cevabımı da asırlar önce ünlü filozof Sokrat “Kaçarak değil kalarak özgürlük kavramı önemlidir.” diyerek vermiş. Ama tam da burada özeleştirimizi de yapmak durumundayım. Yurtdışında başarılı olup yaşadıkları ülkenin vatandaşlığını alan insanlarla övünmek yerine onlara ana vatanlarında çalışma alanı ve imkânları sağlayamamak da bizim günahımızdır. Özverili ve idealist insanların köy enstitüleri ile başlayan eğitim seferberliği ve yurtdışına eğitime gönderilen gençlerin dönüşlerinde yarattıkları katma değerlerle akıl ve bilime dayalı devrimlerle gerçekleşen o aydınlık ve ışıltılı dönemi devam ettirememek bizim ayıbımızdan başka nedir ki?

Allahtan pek çok yetkin insanımız bunlar gibi düşünmüyor, yoksa memlekette insan kalmayacaktı. Entel geçinenlerin kendilerine bu imkânı sağlayan devlet ve yurttaşları yerine bilgi ve birikimlerini yaban ellerde değerlendirmeleri ne derece hakkaniyetlidir? İnsanımızın saflık derecesindeki samimiyetini, bir dilim ekmeği bile paylaşmadaki erdemini, aileden gelen güven ve dayanışma duygusunu başka diyarlardaki kapitalist ve materyalist dünyalarda bulmak kolay mıdır? Yaban ellerde imkânlar daha çok olabilir ama insanın bilgi ve birikimini öncelikle kendi insanına sunmak gibi bir gönül borcu da yok mudur? Oralara git bilgini, görgünü artır ama sonra yurduna dön gel ve öğrendiklerini paylaş demezler mi insana? Yabancı ülkelerin çoğunda, çok pahalı olan üniversite eğitimini yurtdumda nerede ise bedava alan bu arkadaşlara gönül borcunun faizi olarak bunu da hatırlatmama izin verin. Yurt dışında yaşamak o kadar da cilalı bir hayat olmasa gerek. Baksanıza oralara kapağı atanlardan pek çoğu büyük bir özlemle geri dönmekten bahsediyorlar. Simitli sabah kahvaltılarını, sevecen bir kucaklaşmanın sıcaklığını özlediklerini, hadi biraz daha hayalperest olalım büyükleri ile daha çok zaman geçiremediklerine hayıflandıklarını varsayarsak yaban ellerde öteki olmak ve bunun zorluklarını yaşamak çekilir dert değil gibi geliyor bana.

Kapağı atma sevdalısı bu insanların bir başka gerekçeleri de çocuklarının geleceğini düşünmeleri imiş. Bu Türk ana babalar o kadar düşünüyorlar ki ismin, insanın kimlik bayrağı olduğunu göz ardı edip çocuklarına ileriki hayatlarında kolaylıklar sağlayacağına inanarak güzelim Türkçe isimler yerine “Vera”, “Lena” “Ali Leon” gibi isimler koyuyorlar. Çocuklarını daha doğmadan bir kimlik bunalımı adayı yaptıklarının ayırına varmadan. “Ali Leon” ismindeki uyanıklığa da şapka çıkarılır doğrusu. Aslan parçası çocuk hasbelkader vatanda yaşamak zorunda kalırsa “Ali” işe yarar değil mi? Böyle tedbirli ve vizyon sahibi ana babalara can kurban.

Bu arada geçmiş yıllarda Bulgar zulmü ile isimleri değiştirilen soydaşlarımızın ıstırapı ve direnişleri aklıma düşünce hüznümlendim ve Naim Süleymanoğlu’nu da rahmetle andım.

Yaban ellerde büyüyen çocuklara gelince; dil, din, kültür birliği ve aidiyet duygusu olmaksızın, asırlar boyu oluşan moral değerlerden habersiz, aile büyükleri ile oluşan o sevgi bağının tadını ve kıymetini bilmeden onların bilgi ve birikimlerinden mahrum olarak köksüz bitkiler gibi arada kalmış insanlar olacakları ve köksüz bitkilerin dallarının yeşermeyeceği de hiç düşünülüyor. Tam da burada dünyaca ünlü ressamımız Ahmet Güneştekin'in bir söyleşisinde dile getirdikleri aklıma geldi.

Ailenin en büyüğü olan ve kendisine her gece masallar ve mitolojik hikayeler anlatan, aynı zamanda da bir dengbeç olan ninesi "Piro Zarife" ile olan bağından bahsederken "hikayemi aileme borçluyum" diyerek sanat yaşamının ve başarılarının sırlarını veriyor ve çok da güzel bir örnek oluyordu.

Yurtdışına kapağı atsalar çok başarılı olup çok iyi yerlere gelecekleri iddiasını taşıyan kibirli söylemler de insanı hasta ediyor. Hadi size güle güle demek en iyisi de izninle birkaç laf edeyim içimde kalmamasın. "Peki peki anladık, siz neymişsiniz be abi?" diyelim de kabul edin ki her biriniz Nazi zulmünden kaçan beyinler değilsiniz. Az biraz alçak gönüllü olun yahu. Hem o devirler çoktan geçti. Artık her ülke kendi insanlarına kendi gençlerine aş ve iş bulma

derdinde. Dibinde yabancı düşmanlığı yatan sözde milliyetçi akımların dünyayı sardığı, bu söylem ve hamaset edebiyatı ile başa geçen hırsırları akıllarından önde giden siyasetçilerin at oynattığı ülkelere Müslüman bir Türk olarak kapağı atmak pek de kolay görünmüyor ne dersiniz?

Dilimden de dinimden de vazgeçip gereken sıçramayı yaparım diyorsanız o da sizin keyif ve ferasetinize kalmıştır, hayırlı olsun. Bu arada kadir kıymet bilmeyerek bir zamanlar yurtdışında yaşamak zorunda bıraktığımız değerli insanlarımıza ve sanatçılarımıza büyük bir özür borcumuz olduğunu da hatırlamamız lazım. Gülhane Parkı'nda bir ceviz ağacı olmak ve Anadolu'da bir çınar ağacının altında uyumak isteyen Nazım, bestelerini hep bir ağızdan coşku ile söylediğimiz Zülfü Livaneli, Cem Karaca ve daha niceleri, ülke ve insan sevgisi ile dolu koca yürekleri ile bizleri af ederler inşallah. Bir Yaşar Kemal romanı okuyup bir Neşet Ertaş türküsü, bir Dede Efendi ve bir Saadettin Kaynak bestesi dinleyerek beynini, kalbini ve ruhunu yelpazeleyen bir kimsenin bu toprakları bırakıp gideceğine hiç ihtimal vermiyorum.

Yine de son söz olarak herkes mutlu olduğu yerde hak ettiği gibi yaşasın diyorum.

Mutlak Mutluluk

İncilay Özdemir

Bizler yaptığımız eylemleri mutlu olmak amacıyla yaparız. Mutluluğa, felsefi, kültürel, sosyolojik açıdan farklı bakış açılara göre şekillenecek yollardan ulaşılabilir. İnsan mutluluğunu, vicdan hürriyetiyle, iradesiyle seçebildiğinde, mutluluk bireyde vücut bulabilir. İnsan, bireysel olduğu gibi toplumsal varlıktır da.

Yaşadığımız topluma baktığımızda hastalıkların, yoksullukların, güçlünün güçsüzü ezdiği adaletsizliklerin, hak ihlallerinin, şiddetin fazlasıyla var olduğunu görüyoruz. Toplumsal değişimler, sosyal olaylar, gelişmeler ya da yozlaşmalar, ister istemez bireylerin ruhsal, zihinsel, fiziksel hallerini etkiler. Hal böyle iken, birey mutluluğunu toplumdan bağımsız bir başına gerçekleştiremez.

Yaşamsal işleyişin, herkese göre sağlanması için, bireysel ve toplumsal çıkarların örtüşmesi gerekmektedir. Bireyin yalnızca kendini mutlu etme çabaları, bir bencilin ego girdabında yitip gitmesinden başka bir işe yaramaz. İyilik içinde sevgiyi şefkati barındırır. Kötülük ise hem yapan kişiye hem de topluma eninde sonunda büyük zarar verir. İyilerin aktif olması, bu davranışlarında dirençli olmaları, toplumsal mutluluk için kaçınılmazdır.

Farabi'nin felsefesinin odak noktasında, iyi kavramı vardır. İnsanlar en yüksek iyiyi elde edebilmek için, şehirler kurarlar, yardımlaşır. Gerçek iyiyi en yakın olanlar, en mutlu olanlardır.

Dünyada herkes bilir ki, sevgi, kardeşlik, dayanışma ve erdem duygularının, huzur ve mutluluk için gerekli olduğunu. Ama ne var ki, bencillik, kibir gibi insanı aşağı çeken duygular yüzünden, mutsuzluğa sebep olabilecek kötülükler yaşanmaktadır.

Yaşamak demek, kozmik yapının bütünün parçası olmaktır. Mutluluğu ahlak yapısından ayrı düşünemeyiz. Ahlaken iyi yaşamak, bütün insanlarca kabul gören idealdir. Güzel ahlak sayesinde bireyler, toplumsal gelişmeler göstererek, huzura ererler. Öyle ki huzur, varılabilecek en güzel mekandır.

Kendimize, insanlara iyi olmak, yararlı işler yaparak, sevgi saygı alışverişi ile yaşamak bizi mutlak mutluluğa götürecektir.

Kuşlarla Dönüyorum

Celal Kabadayı

AĞLARSINIZ SİZ

Ben şimdi size bir şiir yazsam
Kendi anılarınız sanırsınız siz
Acı desem gerisini söylemesem
Hüngür hüngür ağlarsınız siz

Sizin kalbiniz boş gözleriniz dolu
Ayrılık desem ayrıldığınızı bilmeden
Dalarsınız geçmişe pişmanlık dolu
Yanaklarınızdan inen yaşı silmeden

Herkesin söylemediği bir derdi
Bir de türküsü vardır hep ağladığı
Ben şimdi size o türküyü çalsam
Durduramam gözünüzdeki sağnağı

Ben size yalnızca özlem desem
Yarası kanar aşkın kabuk bağlayan
Durup dururken ağlarsınız siz
Sorsam kimdir sizi böyle yaralayan

KUŞLARLA DÖNÜYORUM

mutluluk ülkesinden göçe zorladın beni
hiçbir yere gidemedim sensiz
kuşlar göçtü üzerimden iklimler geçti
ben hep kanatsız kaldım hep sessiz

kuşların göç yollarını ezberledim
direngen bir çalışkanlığı umut edinen
amacı bahar olan özgürlüğü düşledim
bıktım acının kutuplarında yaşamaktan

işe yaramaz parça parça yüreğimi
kuşlara yedirdim, helal ettim
ışık doldurdum içime güneşi içtim
düşmeden yol almayı yaşamak bildim

kanat çırpmayı öğrendim, acıyı yendim
sürgün bitti yalnızlığa, yeniden gülüyorum
sana değil, yeni bir bahara
kuşlarla dönüyorum

* Bu yazı Mart 2021'de kaleme alınmıştır.

solfasol.tv

SOLFASOL.TV

SOLFASOL MÜZİKAL DAYANIŞMA ETKİNLİKLERİ

Ankara'nın Gayriresmi Konserleri

Solfasol olarak, pandemiden hep birlikte, tüm hemşerilerimizle birlikte sağ salim çıkabilmek için üzerimize düşenin ne olduğunu düşünürken çıktık Solfasol Müzikal Dayanışma fikri... Pandemi kısıtlamaları sebebiyle tümünden kesilen gelirlerini ikame edecekleri hiçbir çıkar yol bırakılmayan müzisyenlerle dayanışmak sadece onların değil bizim de ihtiyacımızdı. Dinleyicilerin müzik dinlemeye, müzisyenlerin de müzik yapmaya ihtiyacı var. Dayanışmanın eşitler arası bir ilişki olduğunu akıldan çıkarmadan 9 ay boyunca sürdürdük dayanışmayı. Mekanların açılması ve müzisyenlerin kısıtlı da olsa seyircileriyle buluşma imkanlarının ortaya çıkmasıyla Temmuz başı itibarıyla haftalık konserleri sonlandırdık.

Kasım 2020'den Temmuz 2021'e kadar Solfasol Müzikal Dayanışma sahnesinde 100 konserde, 300'ü aşkın müzisyeni ağırladık.

Konserlere ev sahipliği yapan çevrimiçi Solfasol.TV sahnesine Ankara'nın güzide mekanlarının eklenmesiyle Ankaralı müzisyenler seyircisiz de olsa sahneleriyle tekrar buluşmuş oldular. Sahnelerin 16 ay boyunca kapalı olduğu bu zor dönemde düzenlediğimiz etkinliklerle herkesi müzikal dayanışmaya katılmaya davet ettik. Çağrımıza kulak veren, destekleyen herkese teşekkür ederiz. 100 konserlik seride büyük emeği olan teknik ekibimize; Kaan Can Bircan'a, Umut Berke Tan'a ve Hadi Sinan İskit'e, konser planlamasını yapan Dilan Nil Özgen'e ve mekanlarını Müzikal Dayanışmaya açan IF PERFORMANCE HALL'a, SHELTER SAHNE'ye ve BERLİN CAFE'ye özel birer teşekkür borçluyuz. En çok da dayanışmanın parçası olmayı kabul eden ve pandemide bizi müziksiz bırakmayan sevgili müzisyen dostlarımıza teşekkür ederiz.

Yaşasın Dayanışma!

Mehir

5 Haziran

Celal Kaya - Solist
Ozan Cansever - Back Vocal
Murat Çakırerk - Gitar
Berkay Çalık - Bas gitar
Erim İnal - Bateria
Harun İnal - Saksafon

Dayımgiller

12 Haziran

Eray Geriş - Elektrikli Gitar ve Solist
Kerem Partaloğlu - Davul
Özgür Partaloğlu - Saksafon ve Klarnet
İzzet Kılıcı - Bas Gitar

Babalar Günü Özel Programı

16 Haziran

Ada Reyhan Günay - Ukulele
Dilşad Günay - Gitar

Zamansız

19 Haziran

Arjin Ulaş - Solist
Melih Mustafa Uzeken - Solo gitar
Cavid Gayıblı - Bas gitar
İsmet Enes Bozkır - Klavye
Turgut Ertürk - Davul

Patron

26 Haziran

Mali Bayraktaroğlu - Vokal
Emre Atalay - Gitar / Vokal
Koray Işıldak - Bas Gitar
Mete Alta - Davul

LGBTİ+ Onur Haftası Kutlama Konseri

27 Haziran

Nuri Harun Ateş - Vokal

Alper Fidaner ile
80'ler ve 90'lardan Bugüne
 Her Cuma 22:00 - 24:00
 Zoom Partisi Etkinlikleri

Haziran ayında Müzikal Dayanışma konserleri sayfasında bazı isimlerde hata yaptığımız için özür diliyoruz, düzeltmesine burada yer veriyoruz.

Umut Er / 15 Mayıs

Umut Er - Gitar / Vokal
Ata Özer - Perküsyon
Ali Erol - Saksafon

Noche Flamenca / 21 Mayıs

Ceyhan Güneş - Gitar
Ahmet Kalır - Flüt / Perküsyon
Makbule Eksert - Vokal
Özge Yılmaz - Vokal
Eren Ergene - Dans

Kara Ejderha / 22 Mayıs

Merve Arslan - Vokal
Burak Erol - Gitar
Deniz Özden - Bas Gitar
Emrah Ağdan - Davul

GAZETE SOLFASOL'E KATILIN!

Gazete Solfasol'de içeriği, iş bölümünü ve yeni fikirleri **her çarşamba akşamı** yaptığımız toplantılarda ve ana haberleşme kanalımız olan e-posta grubumuzda ele alıyoruz.

Aramıza katılmak isterseniz **bilgi@gazetesolfasol.com** adresine bir e-posta göndermeniz yeterli.

SOLFASOL'DE YER ALIN!

Gazete Solfasol ayrımcılık, nefret ve şiddet içermediği sürece her türlü katkıya açık.

Yayımlanmasını istediğiniz yazılı ve görsel katkılarınızı her ayın 25'ine kadar **icerik@gazetesolfasol.com** adresine gönderebilirsiniz.

SOLFASOL

Ankara'nın Gayriresmi Gazetesi

Temmuz 2021

102. Sayı

Ayda bir yayımlanır

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Mehmet Onur Yılmaz

Editorler Alanur Çavlin, Duygu Toprak

Keçi Solfasol Çizimi Aydan Çelik

Grafik Tasarım Evren Erlevent Kence

Gazete Sekreteri Dilan Nil Özgen
dilan@gazetesolfasol.com

Bu Sayıyı Yayına Hazırlayanlar

Akın Atauz, Alanur Çavlin,
Alisa Candan Karsu, Aydan Çelik,
Celal Kabadayı, Dilan Nil Özgen,
Duygu Toprak, Faruk Soydemir,
Fatma Rana Arıbaş, Hale Gönültaş,
İncilay Özdemir, Linda Nihan,
Mehmet C. Peker, Mehmet Onur Yılmaz,
Necati Yalçın, Nuran Şentürk Karakılıç,
Sencer Başat, Zişan Kürüm

Yayın İdare Merkezi

Büklüm Sokak No: 44/4
06680 Kavaklıdere / Ankara

Tel-Faks 0 (312) 437 76 41

İrtibat Tel 0 (537) 024 28 49, 0 (536) 956 64 26

Bilgi-Katılım bilgi@gazetesolfasol.com

Yazı-Haber icerik@gazetesolfasol.com

Abonelik abone@gazetesolfasol.com

Basım Yeri

Şen Matbaa

Özveren Sokak 25/B Demirtepe / Ankara

Tel 0 (312) 229 64 54 **Fax** 0 (312) 229 64 54

E-Mail senmatbaa@gmail.com

www.senmatbaa.com

Basım Tarihi 16.07.2021

ISSN 1301-8655

Yerel Süreli Yayın

3.000 adet basılmıştır.

GAZETE SOLFASOL'Ü DESTEKLEYİN!

Altı abonelik çeşidinden size uygun olanı seçerek aboneliğinizi başlatabilirsiniz veya yenileyebilirsiniz.

Dijital Abonelik

100TL

Solfasol'ünüz her ay elektronik posta kutunuzda

iyzi.link/AFY2iA

Normal Abonelik

150TL

Solfasol'ünüz her ay adresinize posta yoluyla ulaştırılır

iyzi.link/AFY2Ww

Destekçi

300TL

Destekçi olun ve Ankara gezilerimizde misafirimiz olun

iyzi.link/AFY2eQ

Yurtdışı Abonelik

300TL

Uzaktayım demeyin, Solfasol dünyanın her yerine ulaşıyor!

iyzi.link/AFY2gw

Çifte Destekçi

600TL

Solfasol'e verdiğiniz çifte destekle bizi çok mutlu edin!

iyzi.link/AFx3Bw

Yaşasın Solfasol!

1000TL

Cömert desteğinizle mutluluktan gözlerimizi yaşartın!

iyzi.link/AFx3Gw

KREDİ KARTI

Online ödeme platformu iyzico üzerinden abone olabilirsiniz. Yukarıdaki QR kodları kullanabilir veya abonelik sayfamızda linklerini bulabilirsiniz.

solfasol.tv/abonelik

PATREON

Patreon Solfasol'a aylık düzenli destek verebileceğiniz online bir kitlesel fonlama platformudur. Belirleyeceğimiz miktar, kredi kartınızdan her ay otomatik olarak çekilerek Solfasol'a aktarılır.

patreon.com/solfasol

BANKA HAVALESİ/EFT

Abone olmak için aşağıdaki hesap numarasına ödeme yaptıktan sonra adınızı, açık adresinizi, e-posta adresinizi ve telefon numaranızı **abone@gazetesolfasol.com** adresine veya **0 536 9566426** nolu telefona SMS ile gönderin veya websitemizdeki abonelik formunu doldurun.

Abonelik Ödemesi için Banka Hesap Bilgileri
TÜRKİYE İŞ BANKASI - KÜÇÜKESAT ŞUBESİ
IBAN TR83 0006 4000 0014 2080 7867 87
Hesap Sahibi: Mehmet Onur Yılmaz SOLFASOL

SOLFASOL'DE ŞEFFAFLIK

DÖNEM HAZİRAN 01.06.2021 - 30.06.2021

Solfasol, Ankaralılarla buluştuğu ilk günden beri ana gelir kaynağı abonelerinin desteği olan, kâr amacı gütmeyen bir gazete. Mali şeffaflık ve hesap verebilirliği önemsiyor, bütün sivil oluşumlar ve basın-yayın kuruluşlarının bu ilkeleri benimsemesi için öncü olmayı umuyoruz.

GENEL BİLGİLER (30.06.2021 itibarıyla)

Toplam abone sayısı: 1.105
Toplam kurumsal abone sayısı: 17

DÖNEMSEL BİLGİLER

Abonelik yenileme sayısı: 19
Yeni abone sayısı: 15
Kurumsal abonelik yenileme sayısı: 0
Yeni kurumsal abone sayısı: 0

GELİRLER

Yeni abone, abonelik yenileme, patreon: 9.191 TL
T-shirt, gazete satışı, gezi vb.: 257 TL
İlan, Reklam: 0 TL
Solfasol Müzikal Dayanışma Bilet Satışı: 2.595 TL
EED KATKISI Proje kapsamında hakediş: 47.513 TL

GELİRLER TOPLAMI: 59.557 TL

GİDERLER

Matbaa Gideri: 12.154 TL
Postalama Gideri: 1.260 TL
Kira ve Ofis Giderler: 4.650 TL
İdari ve Editoryal Giderler: 26.000 TL
Resmi Giderler: 1.900 TL
Müzikal Dayanışma Giderleri: 18.100 TL
Müzikal Dayanışma Fonunda Kalan: -57.535TL

GİDERLER TOPLAMI: 64.064 TL

BORÇLAR (30.06.2021 itibarıyla)

Matbaaya Borç: 0 TL
Kişilere Borçlar: 58.441 TL
Diğer Borçlar (vergi, muhasebe, kira vb.): 15.715 TL

BORÇLAR TOPLAMI: 74.157 TL

TAKİPTE
KALIN!

Web
solfasol.tv

YouTube
Solfasol TV

Instagram
solfasol_gazetesi

Twitter / Facebook / Google
Gazetesolfasol

SOLFASOL TV'DE Düzenli Programlar

GENEL İZLEYİCİ

Her Pazartesi 19:00

Onur Mat ve Mehmet Onur Yılmaz'ın moderatörlüğünde dijital, açık verilerle haftalık gündem değerlendiriliyor.

GALADER ANLATIYOR

İki haftada bir Perşembe 18:00

LGBTI+ bireylerin ailelerinin dayanışma grubu Ankara Gökkuşuğu Aileleri Derneği iki haftada bir söyleşiler yapıyor.

ÇOCUKLARIN ŞEHİRİ

İki haftada bir Pazar 19:00

AtölyeMi kent ve çocuk arasındaki ilişkiyi "çocuklarla birlikte" sorgulayıp beyin fırtınası yapıyor.

BİZ POTANSİYELİ İÇİN...

Her Salı 20:21

Mehmet C. Peker ve konukları "Biz Potansiyeli İçin ..." yolculuk hikayesi yazmak üzere sohbet ediyorlar.

VELİ SAÇILIK İLE GÜNDEM

Her Cumartesi 18:00

Sosyolog, aktivist ve yazar Veli Saçılık ile özel konukları Solfasol TV'de ülke gündemini değerlendiriyor.

PİNA VE ALPER

Her Pazar 20:00

Pina ve Alper en havadan-sudan konularda çok ciddi fikirlerini paylaşıyorlar.

ELİFCE SÖYLEŞİLER

Her Çarşamba 21:00

Elif Gamze Bozo fark yaratan konuklarıyla sanatla dolu bir programla her Çarşamba karşınızda.

SOKAK KÜLTÜRÜ

İki haftada bir Pazar 14:00

Oya Özgün Özder Ankara'nın sokak kültürünün parçası olan sanatçı, edebiyatçı, zanaatkar, aktivistlerle söyleşiler yapıyor.

AKIN AKIN ANKARA

Her Pazar 21:00

Akın Atauz'la Ankara'yı, kentimizin meselelerini, katılımı, demokrasiyi, haklarımızı konuşuyoruz...